

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 28. März 1941.

33. Stück.

Preis: K 5.40.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydáno dne 28. března 1941.

Cena: K 5.40.

Částka 33.

Inhalt: (111 und 112.) 111. Verordnung, womit die Einheitliche Wechselordnung erlassen und eingeführt wird. — **112.** Verordnung, womit das Gesetz über die Wechselgebühr abgeändert wird.

Obsah: (111. a 112.) 111. Nařízení, kterým se vydává a zavádí jednotný směnečný řád. — **112.** Nařízení, kterým se mění zákon o směnečném poplatku.

111.

Regierungsverordnung vom 19. Dezember 1940, womit die Einheitliche Wechselordnung erlassen und eingeführt wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

(1) Das Wechselgesetz vom 13. Dezember 1927, Slg. Nr. 1 aus dem Jahre 1928, wird außer Kraft gesetzt und gleichzeitig werden die dieser Verordnung beigeschlossene Einheitliche Wechselordnung und Vorschriften zu ihrer Einführung erlassen.

(2) Soweit in den geltenden Rechtsvorschriften auf die Bestimmungen dieses Wechselgesetzes verwiesen ist, treten an ihre Stelle die entsprechenden Vorschriften der Einheitlichen Wechselordnung und dieser Verordnung.

Art. II.

Das Gesetz vom 1. August 1895, R. G. Bl. Nr. 113, über das gerichtliche Verfahren in bürgerlichen Rechtsstreitigkeiten (Zivilprozessordnung) wird also abgeändert und ergänzt:

Vládní nařízení ze dne 19. prosince 1940, kterým se vydává a zavádí jednotný směnečný řád.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protectora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

(1) Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, č. 1 Sb. z roku 1928, se zrušuje a zároveň se vydávají jednotný směnečný řád, připojený k tomuto nařízení, a ustanovení k zavedení tohoto řádu.

(2) Pokud se v platných právních předpisech odkazuje na ustanovení tohoto směnečného zákona, vstupují na jejich místo příslušná ustanovení jednotného směnečného řádu a tohoto nařízení.

Čl. II.

Zákon ze dne 1. srpna 1895, č. 113 ř. z., o soudním řízení v občanských rozepřích právních (civilní řád soudní), se mění a doplňuje takto:

1. Zu § 557 wird folgender Absatz beigelegt:

„Ist eine Wechselerklärung von einem Machthaber unterschrieben, so kann ein Zahlungsauftrag nur erlassen werden, wenn außer den im ersten Absatz bezeichneten Urkunden die Vollmacht des Machtgebers vorgelegt wird.“

2. § 558 lautet:

„Die Vorschriften des § 557 gelten auch für die Geltendmachung von Rückgriffsansprüchen vor Verfall des Wechsels, wenn die in den Artikeln 43 und 44 der Einheitlichen Wechselordnung weiters hierfür geforderten Voraussetzungen durch glaubwürdige, der Klage in Urschrift beigelegte Urkunden nachgewiesen sind. Zum Nachweis der Eröffnung des Konkurses oder der Einleitung des Ausgleichsverfahrens genügt die Vorlage einer der im Artikel 44, Abs. 6, der Einheitlichen Wechselordnung angeführten Bekanntmachungen.“

3. § 559 lautet:

„Wenn in der Klage der Antrag auf Erlassung eines Zahlungsauftrages gestellt wird, haben auf das weitere Verfahren die Bestimmungen des ersten Abschnittes (§§ 550 bis 554) entsprechende Anwendung zu finden.“

Art. III.

Wird die rechtzeitige Vornahme einer Handlung, die im Ausland zur Ausübung oder Erhaltung von Wechselrechten erforderlich ist, durch eine dort erlassene Rechtsvorschrift (Artikel 54 der Einheitlichen Wechselordnung) verhindert, so kann durch Regierungsverordnung bestimmt werden, daß die Wechselrechte ungeachtet dieser Versäumung bestehen bleiben, sofern die Handlung unverzüglich nach Wegfall des Hindernisses nachgeholt wird. In gleicher Weise kann bestimmt werden, daß bei einer solchen Verhinderung nach Ablauf einer bestimmten Frist Rückgriff genommen werden kann, ohne daß es der Vornahme der Handlung bedarf.

Art. IV.

Der Anbringung der Klage steht in Bezug auf die Unterbrechung der wechselrechtlichen Verjährung (Artikel 71 der Einheitlichen Wechselordnung) die vom Beklagten bewirkte Streitverkündigung und die Geltendmachung des Anspruchs in der mündlichen Verhandlung gleich.

1. K § 557 se připojuje další odstavec:

„Jestliže jest směnečné prohlášení podepsáno zmocněncem, lze vydati platební příkaz jen, byla-li kromě listin uvedených v odstavci prvním předložena plná moc zmocněnce.“

2. § 558 zní:

„Ustanovení § 557 jest užiti také na uplatnění postihových nároků před splatností směnky, jestliže jsou další podmínky, jež k tomu vyžadují články 43 a 44 jednotného směnečného řádu, prokázány hodnověrnými listinami připojenými k žalobě v prvopise. K průkazu prohlášení konkursu anebo zahájení vyrovnacího řízení stačí předložiti některou z vyhlášek uvedených v článku 44, odst. 6 jednotného směnečného řádu.“

3. § 559 zní:

„Jestliže se v žalobě navrhuje vydání platebního příkazu, jest na další řízení užiti přiměřeně ustanovení prvního oddílu (§§ 550 až 554).“

Čl. III.

Vadí-li včasnému úkonu, jehož jest zapotřebí v cizině k uplatnění anebo zachování směnečných práv, právní předpis tam vydaný (článek 54 jednotného směnečného řádu), může býti vládním nařízením ustanoveno, že vzdor tomuto zameškání trvají dále směnečná práva, pokud se úkon stane neprodleně poté, kdy odpadla překážka. Stejně lze ustanoviti, že při takové překážce možno vykonati postih po uplynutí určité lhůty, aniž jest úkonu zapotřebí.

Čl. IV.

Pokud jde o přetržení směnečně-právního promlčení (článek 71 jednotného směnečného řádu), rovná se podání žaloby opovědění rozepře žalovaným a uplatnění nároku při ústním jednání.

Art. V.

Unter gesetzlichen Feiertagen im Sinne der Einheitlichen Wechselordnung sind alle Sonntage sowie die durch die geltenden Rechtsvorschriften anerkannten Feiertage und Gedenktage zu verstehen. Alle übrigen Tage des Jahres gelten als Werktage.

Art. VI.

(1) Durch Regierungsverordnung wird bestimmt werden, in welchen Fällen und von welcher Zeit an insbesondere mit Rücksicht auf die Gattung des Protestes und die Höhe der Wechselsumme von dem Proteste durch Postbeamte (Artikel 79 der Einheitlichen Wechselordnung) Gebrauch gemacht werden kann, inwieweit die Postverwaltung in diesen Fällen für die gehörige Durchführung eines ordnungsmäßigen Protestauftrages verantwortlich und wie mit Protestaufträgen, die von der Postverwaltung nicht durchgeführt werden, zu verfahren ist.

(2) Vorschriften darüber, von welchen Postämtern und unter welchen Bedingungen Wechselproteste aufgenommen und welche Gebühren hierfür eingehoben werden, werden durch das Verkehrsministerium nach Anhörung des Justizministeriums und des Ministeriums für Industrie, Handel und Gewerbe nach den in den §§ 2 und 7 der Regierungsverordnung vom 19. Juni 1936, Slg. Nr. 175, über die Benützung der Post festgelegten Grundsätzen erlassen werden. Zur Festsetzung dieser Gebühren ist die Zustimmung der Obersten Preisbehörde erforderlich.

Art. VII.

Die Notariatsordnung vom 25. Juli 1871, R. G. Bl. Nr. 75, wird also abgeändert:

1. § 89 lautet:

„Das Verfahren für die Aufnahme von Wechselprotesten richtet sich nach den Vorschriften der Einheitlichen Wechselordnung.

Diese Vorschriften sind sinngemäß anzuwenden, wenn Protest für kaufmännische Wertpapiere aufgenommen wird, die an Order lauten (Artikel 301 und 302 des Handelsgesetzes).“

2. § 112, Abs. 2, lautet:

„Ausgenommen von der Eintragung in das Register sind außer den Protesten von Wechseln und kaufmännischen Wertpapieren nur diejenigen Beurkundungen, bezüglich deren das Gesetz dies ausdrücklich gestattet.“

čl. V.

Zákonnými svátky podle jednotného směnečného řádu se vyznačují všechny neděle, jakož i svátky a památné dny, uznané platnými právními předpisy. Všedními dny se vyznačují všechny ostatní dni roku.

čl. VI.

(1) Vládním nařízením bude ustanoveno, ve kterých případech a od kterého času lze obzvláště se zřetelem k druhu protestu a výši směnečného peníze použití protestu poštovními úředníky (článek 79 jednotného směnečného řádu), jakou měrou odpovídá poštovní správa v těchto případech za náležité provedení řádného příkazu k protestu a jak jest naložiti s příkazem k protestu, jež poštovní správa neprovádí.

(2) Ustanovení o tom, které poštovní úřady sepisují směnečné protesty a za jakých podmínek a jaké poplatky budou za to vybírány, budou vydávána ministerstvem dopravy po slyšení ministerstva spravedlnosti a ministerstva průmyslu, obchodu a živností podle zásad vyčtených v §§ 2 a 7 vládního nařízení ze dne 19. června 1936, č. 175 Sb., o používání pošty. K stanovení těchto poplatků je zapotřebí souhlasu nejvyššího úřadu cenového.

čl. VII.

Notářský řád ze dne 25. července 1871, č. 75 ř. z., se mění takto:

1. § 89 zní:

„Řízení o sepisování směnečných protestů se spravuje ustanoveními jednotného směnečného řádu.

Těchto ustanovení jest užiti přiměřeně, čini-li se protest ohledně kupeckých cenných papírů, které znějí na řad (články 301 a 302 obchodního zákona).“

2. § 112, odst. 2 zní:

„Do rejstříku se nezapisují protesty směnek a kupeckých cenných papírů a ta ověřování, ohledně nichž to zákon výslovně dopouští.“

3. § 116, Punkt d), wird außer Kraft gesetzt.

Art. VIII.

§ 1.

Auf die Kraftloserklärung von Wechseln (Artikel 90, Abs. 1, der Einheitlichen Wechselordnung) finden die Bestimmungen des Gesetzes vom 11. Dezember 1934, Slg. Nr. 250, über die Kraftloserklärung von Urkunden mit den in den folgenden Vorschriften festgesetzten Abweichungen und Abänderungen entsprechende Anwendung.

§ 2.

Zur Kraftloserklärung von Wechseln ist das Bezirksgericht zuständig, in dessen Sprengel sich der Zahlungsort des Wechsels befindet. In der Hauptstadt Prag ist das Bezirksgericht für Zivilsachen für Prag-Innere Stadt und in der Stadt Brünn das Bezirksgericht Brünn-Stadt zuständig.

§ 3.

(1) Erachtet das Gericht nach sorgfältiger Prüfung die gehörige Bescheinigung der Angaben des Antragstellers, welchem der Wechsel durch Verlust oder Vernichtung abhanden gekommen ist, für erbracht und den Antrag auf Einleitung des Kraftloserklärungsverfahrens für zulässig, so untersagt es dem Annehmer eines gezogenen Wechsels oder dem Aussteller eines eigenen Wechsels dessen Zahlung und erläßt ein Edikt, in welchem der Wechselinhaber aufgefordert wird, binnen zwei Monaten den Wechsel vorzulegen und seine Ansprüche anzumelden, widrigenfalls der Wechsel für kraftlos erklärt wird.

(2) Die Anmeldefrist wird vom ersten Tage nach der Verfallzeit des Wechsels und, wenn der Wechsel schon fällig ist, von dem auf den Tag der Veröffentlichung des Ediktes und bei mehrfacher Veröffentlichung auf den Tag seiner ersten Veröffentlichung folgenden Tage berechnet. Bei Sichtwechseln wird, wenn zur Zeit der Veröffentlichung des Ediktes, bzw. seiner ersten Veröffentlichung die Frist zur Vorlegung des Wechsels noch nicht abgelaufen ist, die Anmeldefrist vom letzten Tage dieser Frist berechnet; wenn zu der bezeichneten Zeit die Frist zur Vorlegung des Wechsels schon abgelaufen ist, wird die Anmeldefrist von dem auf den Tag der Veröffentlichung des Ediktes und bei mehrfacher Veröffentlichung des Ediktes auf den Tag seiner ersten Veröffentlichung folgenden Tage berechnet.

3. § 116, písm. d) se zrušuje.

Čl. VIII.

§ 1.

Na umořování směnek (článek 90, odst. 1 jednotného směnečného řádu) jest přiměřeně užiti zákona ze dne 11. prosince 1934, č. 250 Sb., o umořování listin, s odchylkami a doplňky ustanovenými v následujících předpisech.

§ 2.

Příslušným umořovati směnky jest okresní soud, v jehož obvodě jest platební místo směnky. V hlavním městě Praze jest příslušný okresní soud civilní pro vnitřní Prahu a v městě Brně okresní soud Brno-město.

§ 3.

(1) Má-li soud po pečlivém přezkoumání za to, že byly náležitě osvědčeny údaje navrhovatele, který pozbyl směnky ztrátou anebo zničením, a že jest návrh na zahájení umořovacího řízení přípustný, zapoví příjemci cizí směnky anebo výstavci vlastní směnky její zaplacení a vydá edikt, kterým se vyzývá, kdo má směnku v rukou, aby do dvou měsíců ji předložil a ohlásil své nároky, jinak že bude směnka prohlášena za umořenou.

(2) Ohlašovací lhůta se počítá, není-li směnka ještě splatná, od prvního dne po její splatnosti, a jestliže je směnka již splatná, ode dne, který následuje po dni, kterého byl edikt uveřejněn, a při několikerém uveřejnění ediktu po dni, kterého byl edikt uveřejněn poprvé. Při směnkách na viděnou se počítá lhůta, jestliže v čase uveřejnění ediktu, pokud se týče jeho prvního uveřejnění ještě neuplynula lhůta ku předložení směnky, od posledního dne této lhůty; uplynula-li již v uvedeném čase lhůta ku předložení směnky, počítá se ohlašovací lhůta ode dne, který následuje po dni, kterého byl edikt uveřejněn, a při několikerém uveřejnění ediktu po dni, kterého byl edikt uveřejněn poprvé.

§ 4.

Nach Einleitung des Kraftloserklärungsverfahrens ist der Antragsteller, welcher sich mit dem gerichtlichen Edikte nach § 3 ausweist, berechtigt, Zahlung des fälligen Wechsels von dem Annehmer eines gezogenen Wechsels oder dem Aussteller eines eigenen Wechsels oder von ihren Bürgen zu verlangen, falls er eine angemessene Sicherheit bis zur Kraftloserklärung des Wechsels leistet; leistet er keine solche Sicherheit, so kann er nur den Erlag der schuldigen Summe zu Gericht verlangen.

§ 5.

(1) Hat sich vor Erlaß des gerichtlichen Beschlusses über die Kraftloserklärung des Wechsels niemand als sein Inhaber gemeldet, erklärt das Gericht den Wechsel auf weiteres Gesuch des Antragstellers für kraftlos. Das Gesuch muß spätestens binnen sechs Monaten nach Ablauf der Anmeldefrist gestellt werden.

(2) Auf Grund des rechtskräftigen Kraftloserklärungsbeschlusses kann die Ausfolgung einer Ersatzurkunde im Sinne des § 17 des Ges. Slg. Nr. 250/1934 auch nach Verfall des Wechsels verlangt werden. Auf die Ausfolgung dieser Ersatzurkunde findet die Vorschrift des Artikels 64 der Einheitlichen Wechselordnung entsprechende Anwendung.

(3) Solange die Ersatzurkunde (Absatz 2) nicht ausgefolgt wurde, kann der Wechselgläubiger, welcher sich mit dem rechtskräftigen Kraftloserklärungsbeschlusse ausweist, auf Grund dessen insbesondere auch Protest erheben.

Art. IX.

Die Bestimmungen der Einheitlichen Wechselordnung und dieser Verordnung mit Ausnahme der Bestimmungen über den Protest und über die Kraftloserklärung von Wechseln finden auf vor dem Tage des Inkrafttretens der Einheitlichen Wechselordnung und dieser Verordnung ausgestellte Wechsel keine Anwendung. An diesem Tage bereits eingeleitete Kraftloserklärungsverfahren bestimmen sich nach den bisherigen Rechtsvorschriften.

Art. X.

Diese Verordnung samt der beigeschlossenen Einheitlichen Wechselordnung tritt am ersten Tage des dritten auf ihre Kund-

§ 4.

Bylo-li zahájeno umořovací řízení, jest navrhovatel, který se vykáže soudním ediktem podle § 3, oprávněn žádati zaplacení splatné směnky na příjemci cizí směnky anebo na výstavci vlastní směnky anebo na jejich rukojmích jen, jestliže poskytne přiměřenou jistotu, dokud nebude směnka prohlášena za umořenou; neposkytne-li této jistoty, může žádati složení dlužné sumy k soudu.

§ 5.

(1) Nepřihlásí-li se nikdo před vydáním soudního usnesení o prohlášení směnky za umořenou jako její majitel, prohlásí soud směnku na další žádost navrhovatele za umořenou. Žádost nutno podati nejdéle do šesti měsíců po uplynutí ohlašovací lhůty.

(2) Na základě pravoplatného umořovacího usnesení lze žádati za vydání náhradní listiny podle § 17 zák. č. 250/1934 Sb. i po splatnosti směnky. O vydání této náhradní listiny platí přiměřeně ustanovení článku 64 jednotného směnečného řádu.

(3) Dokavad nebyla vydána náhradní listina (odstavec 2), může směnečný věřitel, který se vykáže pravoplatným umořovacím usnesením, na jeho základě obzvláště také učiniti protest.

čl. IX.

Ustanovení jednotného směnečného řádu a tohoto nařízení, vyjma ustanovení o protestu a umořování smének, neplatí o směnkách, které byly vystaveny přede dnem, kdy nabudou účinnosti jednotný směnečný řád a toto nařízení. Umořovací řízení, která jsou již zahájena v tento den, se spravují dosavadními právními předpisy.

čl. X.

Toto nařízení s připojeným jednotným směnečným řádem nabývá účinnosti prvního dne třetího měsíce následujícího po jeho vyhlášení;

machung folgenden Monates in Wirksamkeit und wird vom Justizminister im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt werden.

Dr. Hácha m. p.

Ing. Eliáš m. p.

Ježek m. p.

Dr. Kalfus m. p.

Dr. Krejčí m. p.

Dr. Kratochvíl m. p.

Dr. Havelka m. p.

Čipera m. p.

Bubna m. p.

Dr. Klumpar m. p.

Einheitliche Wechselordnung.

ERSTER TEIL.

Gezogener Wechsel.

ERSTER ABSCHNITT.

Ausstellung und Form des gezogenen Wechsels:

Artikel 1.

Der gezogene Wechsel enthält:

1. die Bezeichnung als Wechsel im Texte der Urkunde, und zwar in der Sprache, in der sie ausgestellt ist;
2. die unbedingte Anweisung, eine bestimmte Geldsumme zu zahlen;
3. den Namen dessen, der zahlen soll (Bezogener);
4. die Angabe der Verfallzeit;
5. die Angabe des Zahlungsortes;
6. den Namen dessen, an den oder an dessen Order gezahlt werden soll;
7. die Angabe des Tages und des Ortes der Ausstellung;
8. die Unterschrift des Ausstellers.

Artikel 2.

(1) Eine Urkunde, der einer der im vorstehenden Artikel bezeichneten Bestandteile fehlt, gilt nicht als gezogener Wechsel, vorbehaltlich der in den folgenden Absätzen bezeichneten Fälle.

(2) Ein Wechsel ohne Angabe der Verfallzeit gilt als Sichtwechsel.

provede je ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Jednotný směnečný řád.

ČÁST PRVNÍ.

O směnce cizí.

ODDÍL PRVÝ.

Vystavení a forma cizí směňky.

Článek 1.

Cizí směňka obsahuje:

1. označení jako směňka v textu listiny, a to v jazyku, v němž je tato vystavena;
2. bezvýmínečný poukaz k zaplacení určité peněžní sumy;
3. jméno toho, kdo má platiti (směnečníka);
4. údaj času, kdy má býti placeno;
5. údaj místa, kde má býti placeno;
6. jméno toho, komu nebo na jehož řad má býti placeno;
7. údaj dne a místa vystavení směňky;
8. podpis výstavcův.

Článek 2.

(1) Na listinu, které se nedostává některá ze součástí uvedených v předcházejícím článku, se nehledí jako na cizí směňku s výhradou případů uvedených v následujících odstavcích.

(2) Na směňku, v níž schází údaj času, kdy má býti placeno, se hledí jako na směňku splatnou na viděnou.

(3) Mangels einer besonderen Angabe gilt der bei dem Namen des Bezogenen angegebene Ort als Zahlungsort und zugleich als Wohnort des Bezogenen.

(4) Ein Wechsel ohne Angabe des Ausstellungsortes gilt als ausgestellt an dem Orte, der bei dem Namen des Ausstellers angegeben ist.

Artikel 3.

(1) Der Wechsel kann an die eigene Order des Ausstellers lauten.

(2) Er kann auf den Aussteller selbst gezogen werden.

(3) Er kann für Rechnung eines Dritten gezogen werden.

Artikel 4.

Der Wechsel kann bei einem Dritten, am Wohnort des Bezogenen oder an einem anderen Orte zahlbar gestellt werden.

Artikel 5.

(1) In einem Wechsel, der auf Sicht oder auf eine bestimmte Zeit nach Sicht lautet, kann der Aussteller bestimmen, daß die Wechselsumme zu verzinsen ist. Bei jedem anderen Wechsel gilt der Zinsvermerk als nicht geschrieben.

(2) Der Zinsfuß ist im Wechsel anzugeben; fehlt diese Angabe, so gilt der Zinsvermerk als nicht geschrieben.

(3) Die Zinsen laufen vom Tage der Ausstellung des Wechsels, sofern nicht ein anderer Tag bestimmt ist.

Artikel 6.

(1) Ist die Wechselsumme in Buchstaben und in Ziffern angegeben, so gilt bei Abweichungen die in Buchstaben angegebene Summe.

(2) Ist die Wechselsumme mehrmals in Buchstaben oder mehrmals in Ziffern angegeben, so gilt bei Abweichungen die geringste Summe.

Artikel 7.

Trägt ein Wechsel Unterschriften von Personen, die eine Wechselverbindlichkeit nicht eingehen können, gefälschte Unterschriften, Unterschriften erdichteter Personen oder Unterschriften, die aus irgend einem anderen

(3) Není-li tu zvláštního údaje, se hledí na místo, jež je uvedeno u jména směnečnickova jako na místo platební a zároveň jako na směnečnickovo bydliště.

(4) Na směnku, v níž schází údaj místa vystavení, se hledí jako na vystavenou v místě, které jest udáno u jména výstavce.

Článek 3.

(1) Směnka může zníti na vlastní řad výstavců.

(2) Ve směnce může býti udán jako směnečnick výstavce sám.

(3) Směnku lze vystaviti na účet třetí osoby.

Článek 4.

Směnku lze učiniti splatnou u třetí osoby ať v bydlišti směnečnickově nebo v jiném místě.

Článek 5.

(1) Ve směnce, která zní na viděnou nebo na určitý čas po viděné, může výstavce ustanoviti zúrokování směnečné sumy. U každé jiné směňky se hledí na doložku úrokovou jako na nenapsanou.

(2) Úrokovou míru jest ve směnce udati; schází-li tento údaj, hledí se na doložku úrokovou jako na nenapsanou.

(3) Úrok běží ode dne vystavení směňky, pokud není určen jiný den.

Článek 6.

(1) Je-li směnečný peníz udán jak písmeny tak čísly a neshodují-li se tyto údaje, platí peníz vyjádřený písmeny.

(2) Je-li směnečný peníz udán několikrát písmeny anebo několikrát čísly a neshodují-li se tyto údaje, platí peníz nejmenší.

Článek 7.

Jsou-li na směnce podpisy osob, které se nemohou směnečně zavazovati, podpisy zfalšované, podpisy vymyšlených osob anebo podpisy, které z nějakého jiného důvodu nezavazují osoby, které podepsaly směnku anebo jejichžto

Grunde für die Personen, die unterschrieben haben oder mit deren Namen unterschrieben worden ist, keine Verbindlichkeit begründen, so hat dies auf die Gültigkeit der übrigen Unterschriften keinen Einfluß.

Artikel 8.

Wer auf einen Wechsel seine Unterschrift als Vertreter eines anderen setzt, ohne hierzu ermächtigt zu sein, haftet selbst wechselmäßig und hat, wenn er den Wechsel einlöst, dieselben Rechte, die der angeblich Vertretene haben würde. Das gleiche gilt von einem Vertreter, der seine Vertretungsbefugnis überschritten hat.

Artikel 9.

(1) Der Aussteller haftet für die Annahme und die Zahlung des Wechsels.

(2) Er kann die Haftung für die Annahme ausschließen; jeder Vermerk, durch den er die Haftung für die Zahlung ausschließt, gilt als nicht geschrieben.

Artikel 10.

Wenn ein Wechsel, der bei der Begebung unvollständig war, den getroffenen Vereinbarungen zuwider ausgefüllt worden ist, so kann die Nichteinhaltung dieser Vereinbarungen dem Inhaber nicht entgegengesetzt werden, es sei denn, daß er den Wechsel in bösem Glauben erworben hat oder ihm beim Erwerb eine grobe Fahrlässigkeit zur Last fällt.

ZWEITER ABSCHNITT.

Indossament.

Artikel 11.

(1) Jeder Wechsel kann durch Indossament übertragen werden, auch wenn er nicht ausdrücklich an Order lautet.

(2) Hat der Aussteller in den Wechsel die Worte „nicht an Order“ oder einen gleichbedeutenden Vermerk aufgenommen, so kann der Wechsel nur in der Form und mit den Wirkungen einer gewöhnlichen Abtretung übertragen werden.

(3) Das Indossament kann auch auf den Bezogenen, gleichviel ob er den Wechsel angenommen hat oder nicht, auf den Aussteller oder auf jeden anderen Wechselverpflichteten lauten. Diese Personen können den Wechsel weiter indossieren.

jménem byla podepsána, nemá to vliv na platnost ostatních podpisů.

Článek 8.

Kdo se podepíše na směnku jako zástupce někoho jiného, aniž je k tomu zmocněn, jest sám zavázán směnečně a má, zaplatí-li směnku, tatáž práva, jaká by byl měl udánlivě zastoupený. Totéž platí o zástupci, který překročil své zastupovací oprávnění.

Článek 9.

(1) Výstavce ručí za přijetí a zaplacení směnky.

(2) Výstavce může vyloučiti ručení za přijetí; na každou doložku, kterou vylučuje ručení za zaplacení, se hledí jako na nenapsanou.

Článek 10.

Byla-li směnka, jež byla při odevzdání neúplná, vyplněna proti ujednáním, jež se stala, nemůže býti nedodržení těchto ujednání namítnuto majiteli směnky, ledaže nabyt směnky ve zlém úmyslu anebo nabýváje směnky se provínil hrubou nedbalostí.

ODDÍL DRUHÝ.

Indossament.

Článek 11.

(1) Každou směnku lze převésti indosamentem, i když nezní výslovně na řad.

(2) Pojal-li výstavce do směnky slova „nikoli na řad“ nebo jinou doložku stejného významu, lze převésti směnku jen ve formě a s účinky obyčejného postupu.

(3) Indosament může zníti také na směnečníka bez rozdílu, zda přijal směnku čili nic, na výstavce nebo na každou jinou osobu směnečně zavázanou. Tyto osoby mohou směnku dále indosovati.

Artikel 12.

(1) Das Indossament muß unbedingt sein. Bedingungen, von denen es abhängig gemacht wird, gelten als nicht geschrieben.

(2) Ein Teilindossament ist nichtig.

(3) Ein Indossament an den Inhaber gilt als Blankoindossament.

Artikel 13.

(1) Das Indossament muß auf den Wechsel oder auf ein mit dem Wechsel verbundenes Blatt (Anhang) gesetzt werden. Es muß von dem Indossanten unterschrieben werden.

(2) Das Indossament braucht den Indossatar nicht zu bezeichnen und kann selbst in der bloßen Unterschrift des Indossanten bestehen (Blankoindossament). In diesem letzteren Falle muß das Indossament, um gültig zu sein, auf die Rückseite des Wechsels oder auf den Anhang gesetzt werden.

Artikel 14.

(1) Das Indossament überträgt alle Rechte aus dem Wechsel.

(2) Ist es ein Blankoindossament, so kann der Inhaber

1. das Indossament mit seinem Namen oder mit dem Namen eines anderen ausfüllen;

2. den Wechsel durch ein Blankoindossament oder an eine bestimmte Person weiter indossieren;

3. den Wechsel weiter begeben, ohne das Blankoindossament auszufüllen und ohne ihn zu indossieren.

Artikel 15.

(1) Der Indossant haftet mangels eines entgegenstehenden Vermerkes für die Annahme und die Zahlung.

(2) Er kann untersagen, daß der Wechsel weiter indossiert wird; in diesem Falle haftet er denen nicht, an die der Wechsel weiter indossiert wird.

Artikel 16.

(1) Wer den Wechsel in Händen hat, gilt als rechtmäßiger Inhaber, sofern er sein Recht durch eine ununterbrochene Reihe von Indossamenten nachweist, und zwar auch dann, wenn das letzte ein Blankoindossament ist. Ausgestrichene Indossamente gelten hierbei als nicht geschrieben. Folgt auf ein Blankoindossament ein weiteres Indossament,

Článek 12.

(1) Indosament musí býti bezvýmínečný. Na podmínky, na nichž byl učiněn závislým, se hledí jako na nenapsané.

(2) Dílčí indosament je neplatný.

(3) Na indosament na majitele se hledí jako na indosament nevyplněný.

Článek 13.

(1) Indosament nutno napsati na směnku anebo na list spojený se směnkou (přívěsek). Indosament musí býti podepsán indosantem.

(2) V indosamentu nemusí býti udán indosatář; indosament může pozůstávati i jen v pouhém indosantově podpisu (nevyplněný indosament, blankoindosament). V tomto posledním případě musí býti indosament, aby byl platný, napsán na rub směnky nebo na přívěsek.

Článek 14.

(1) Indosamentem se převádějí všechna práva ze směnky.

(2) Jde-li o nevyplněný indosament, může majitel:

1. vyplniti indosament svým jménem nebo jménem někoho jiného;

2. dále indosovati směnku nevyplněným indosamentem anebo na určitou osobu;

3. odevzdati dále směnku, aniž vyplní nevyplněný indosament a aniž ji indosuje.

Článek 15.

(1) Není-li tu opačné doložky, ručí indosant za přijetí a zaplacení.

(2) Indosant může zapovědět další indosaci směnky; v tomto případě neručí těm, na něž byla směnka dále indosována.

Článek 16.

(1) Na toho, kdo má směnku v ruce, se hledí jako na oprávněného majitele, pokud prokáže své právo nepřetržitou řadou indosamentů, a to i tehdy, jestliže poslední indosament je nevyplněným indosamentem. Na přeškrtnuté indosamenty se hledí při tom jako na nenapsané. Následuje-li po nevyplněném indosamentu další indosament, se hledí na výstavce

so wird angenommen, daß der Aussteller dieses Indossaments den Wechsel durch das Blankoindossament erworben hat.

(2) Ist der Wechsel einem früheren Inhaber irgendwie abhanden gekommen, so ist der neue Inhaber, der sein Recht nach den Vorschriften des vorstehenden Absatzes nachweist, zur Herausgabe des Wechsels nur verpflichtet, wenn er ihn in bösem Glauben erworben hat oder ihm beim Erwerb eine grobe Fahrlässigkeit zur Last fällt.

Artikel 17.

Wer aus dem Wechsel in Anspruch genommen wird, kann dem Inhaber keine Einwendungen entgegensetzen, die sich auf seine unmittelbaren Beziehungen zu dem Aussteller oder zu einem früheren Inhaber gründen, es sei denn, daß der Inhaber bei dem Erwerbe des Wechsels bewußt zum Nachteil des Schuldners gehandelt hat.

Artikel 18.

(1) Enthält das Indossament den Vermerk „Wert zur Einziehung“, „zum Inkasso“, „in Prokura“ oder einen anderen nur eine Bevollmächtigung ausdrückenden Vermerk, so kann der Inhaber alle Rechte aus dem Wechsel geltend machen; aber er kann ihn nur durch ein weiteres Vollmachtsindossament übertragen.

(2) Die Wechselverpflichteten können in diesem Falle dem Inhaber nur solche Einwendungen entgegensetzen, die ihnen gegen den Indossanten zustehen.

(3) Die in dem Vollmachtsindossament enthaltene Vollmacht erlischt weder mit dem Tode noch mit dem Eintritt der Handlungsunfähigkeit des Vollmachtgebers.

Artikel 19.

(1) Enthält das Indossament den Vermerk „Wert zur Sicherheit“, „Wert zum Pfande“ oder einen anderen eine Verpfändung ausdrückenden Vermerk, so kann der Inhaber alle Rechte aus dem Wechsel geltend machen; ein von ihm ausgestelltes Indossament hat aber nur die Wirkung eines Vollmachtsindossaments.

(2) Die Wechselverpflichteten können dem Inhaber keine Einwendungen entgegensetzen, die sich auf ihre unmittelbaren Beziehungen zu dem Indossanten gründen, es sei denn, daß der Inhaber bei dem Erwerbe des Wechsels bewußt zum Nachteil des Schuldners gehandelt hat.

tohoto indosamentu jako na nabyvatele směnky nevyplněným indosamentem.

(2) Pozbyl-li dřívější majitel nějakým způsobem směnky, jest nový majitel, který prokáže své právo tak, jak ustanovuje předcházející odstavec, povinen vydati směnku jen, jestliže jí nabyl ve zlém úmyslu anebo nabývá směnky se provinil hrubou nedbalostí.

Článek 17.

Kdo jest žalován ze směnky, nemůže majiteli činiti námitky, které se zakládají na jeho bezprostředních vztazích k výstavci nebo k některému dřívějšímu majiteli, ledaže majitel nabývá směnky jednal vědomě na škodu dlužníkovu.

Článek 18.

(1) Obsahuje-li indosament doložku „hodnota k vybrání“, „k inkasu“, „in prokura“ anebo jinou doložku vyjadřující jen zmocnění, může majitel uplatniti všechna práva ze směnky, může ji však převésti jen dalším zmocňovacím indosamentem.

(2) Osoby zavázané ze směnky mohou v tomto případě činiti majiteli jen takové námitky, které jim přísluší proti indosantovi.

(3) Zmocnění obsažené ve zmocňovacím indosamentu nezaniká ani smrtí zmocnitele, ani tím, že týž pozbyl právní způsobilosti.

Článek 19.

(1) Obsahuje-li indosament doložku „hodnota k zajištění“, „hodnota v zástavě“ nebo jinou doložku vyjadřující zastavení, může majitel uplatniti všechna práva ze směnky; jeho indosament má však jen účín zmocňovacího indosamentu.

(2) Osoby zavázané ze směnky nemohou majiteli činiti námitky, které se zakládají na jejich bezprostředních vztazích k indosantovi, ledaže majitel nabývá směnky jednal vědomě na škodu dlužníkovu.

Artikel 20.

(1) Ein Indossament nach Verfall hat dieselben Wirkungen wie ein Indossament vor Verfall. Ist jedoch der Wechsel erst nach Erhebung des Protestes mangels Zahlung oder nach Ablauf der hierfür bestimmten Frist indossiert worden, so hat das Indossament nur die Wirkungen einer gewöhnlichen Abtretung.

(2) Bis zum Beweis des Gegenteils wird vermutet, daß ein nicht datiertes Indossament vor Ablauf der für die Erhebung des Protestes bestimmten Frist auf den Wechsel gesetzt worden ist.

DRITTER ABSCHNITT.

A n n a h m e.

Artikel 21.

Der Wechsel kann von dem Inhaber oder von jedem, der den Wechsel auch nur in Händen hat, bis zum Verfall dem Bezogenen an seinem Wohnort zur Annahme vorgelegt werden.

Artikel 22.

(1) Der Aussteller kann in jedem Wechsel mit oder ohne Bestimmung einer Frist vorschreiben, daß der Wechsel zur Annahme vorgelegt werden muß.

(2) Er kann im Wechsel die Vorlegung zur Annahme untersagen, wenn es sich nicht um einen Wechsel handelt, der bei einem Dritten oder an einem von dem Wohnort des Bezogenen verschiedenen Ort zahlbar ist oder der auf eine bestimmte Zeit nach Sicht lautet.

(3) Er kann auch vorschreiben, daß der Wechsel nicht vor einem bestimmten Tage zur Annahme vorgelegt werden darf.

(4) Jeder Indossant kann, wenn nicht der Aussteller die Vorlegung zur Annahme untersagt hat, mit oder ohne Bestimmung einer Frist vorschreiben, daß der Wechsel zur Annahme vorgelegt werden muß.

Artikel 23.

(1) Wechsel, die auf eine bestimmte Zeit nach Sicht lauten, müssen binnen einem Jahre nach dem Tage der Ausstellung zur Annahme vorgelegt werden.

(2) Der Aussteller kann eine kürzere oder eine längere Frist bestimmen.

(3) Die Indossanten können die Vorlegungsfristen abkürzen.

Článek 20.

(1) Indosament po splatnosti směnky má tytéž účinky jako indosament před splatností. Byla-li však směnka indosována teprve poté, kdy se stal protest pro neplacení, anebo po uplynutí lhůty k tomu ustanovené, má indosament jen účinky obyčejného postupu.

(2) Dokud není prokázán opak, má se za to, že nedatovaný indosament byl napsán na směnku před uplynutím lhůty ustanovené k výkonu protestu.

ODDÍL TŘETÍ.

P ř i j e t í.

Článek 21.

Majitel směnky a nebo i ten, kdo ji má jen v rukou, může ji až do její splatnosti předložit ku přijetí směnečníkovi v jeho bydlišti.

Článek 22.

(1) Výstavce může v každé směnce s ustanovením anebo bez ustanovení lhůty předepsati, že směnka musí být předložena ku přijetí.

(2) Výstavce může ve směnce zapovědět předložení ku přijetí, nejde-li o směnku, která je splatná u třetí osoby anebo v jiném místě než v místě směnečnickova bydliště anebo která zní na určitý čas po vidění.

(3) Výstavce může také předepsati, že směnka nesmí být předložena ku přijetí před ustanoveným dnem.

(4) Nezakázal-li výstavce předložení směnky ku přijetí, může každý indosant s ustanovením anebo bez ustanovení lhůty předepsati, že směnka musí být předložena ku přijetí.

Článek 23.

(1) Směnky, které znějí na určitý čas po vidění, musí být předloženy ku přijetí do jednoho roku po dni jejich vystavení.

(2) Výstavce může ustanovit kratší nebo delší lhůtu.

(3) Indosanti mohou lhůty ku předložení zkrátiti.

Artikel 24.

(1) Der Bezogene kann verlangen, daß ihm der Wechsel am Tage nach der ersten Vorlegung nochmals vorgelegt wird. Die Beteiligten können sich darauf, daß diesem Verlangen nicht entsprochen worden ist, nur berufen, wenn das Verlangen im Protest vermerkt ist.

(2) Der Inhaber ist nicht verpflichtet, den zur Annahme vorgelegten Wechsel in der Hand des Bezogenen zu lassen.

Artikel 25.

(1) Die Annahmeerklärung wird auf den Wechsel gesetzt. Sie wird durch das Wort „angenommen“ oder ein gleichbedeutendes Wort ausgedrückt; sie ist vom Bezogenen zu unterschreiben. Die bloße Unterschrift des Bezogenen auf der Vorderseite des Wechsels gilt als Annahme.

(2) Lautet der Wechsel auf eine bestimmte Zeit nach Sicht oder ist er infolge eines besonderen Vermerks innerhalb einer bestimmten Frist zur Annahme vorzulegen, so muß die Annahmeerklärung den Tag bezeichnen, an dem sie erfolgt ist, sofern nicht der Inhaber die Angabe des Tages der Vorlegung verlangt. Ist kein Tag angegeben, so muß der Inhaber, um seine Rückgriffsrechte gegen die Indossanten und den Aussteller zu wahren, diese Unterlassung rechtzeitig durch einen Protest feststellen lassen.

Artikel 26.

(1) Die Annahme muß unbedingt sein; der Bezogene kann sie aber auf einen Teil der Wechselsumme beschränken.

(2) Wenn die Annahmeerklärung irgend eine andere Abweichung von den Bestimmungen des Wechsels enthält, so gilt die Annahme als verweigert. Der Annehmende haftet jedoch nach dem Inhalt seiner Annahmeerklärung.

Artikel 27.

(1) Hat der Aussteller im Wechsel einen von dem Wohnort des Bezogenen verschiedenen Zahlungsort angegeben, ohne einen Dritten zu bezeichnen, bei dem die Zahlung geleistet werden soll, so kann der Bezogene bei der Annahmeerklärung einen Dritten bezeichnen. Mangels einer solchen Bezeichnung wird angenommen, daß sich der Annehmer verpflichtet hat, selbst am Zahlungsorte zu zahlen.

Článek 24.

(1) Směnečník může žádati, aby mu byla směnka ještě znovu předložena v den po jejím prvním předložení. Účastníci se mohou dovolávat toho, že nebylo vyhověno této žádosti, jen byla-li poznamenána v protestu.

(2) Majitel není povinen ponechat v rukou směnečnickových směnku předloženou ku přijetí.

Článek 25.

(1) Prohlášení o přijetí jest napsati na směnku. Vyjadřuje se slovem „přijato“ anebo jiným slovem stejného významu; prohlášení musí býti podepsáno směnečníkem. Na pouhý podpis směnečnickův na líci směnky se hledí jako na přijetí.

(2) Zní-li směnka na určitý čas po vidění anebo třeba-li ji pro zvláštní doložku předložiti ku přijetí v ustanovené lhůtě, musí býti v prohlášení o přijetí uveden den, kterého se stalo, ledaže majitel žádá, aby byl uveden den předložení. Není-li uveden žádný den, musí majitel, aby si zachoval svá postihová práva proti indosantům a výstavci, dáti zjistiti toto opominutí včas protestem.

Článek 26.

(1) Přijetí musí býti bezpodmínečné; směnečník může však je omeziti na část směnečného peníze.

(2) Obsahuje-li prohlášení o přijetí nějakou jinou odchylku od ustanovení směnky, hledí se na ně jako na odepření přijetí. Avšak příjemce ručí podle obsahu svého prohlášení o přijetí.

Článek 27.

(1) Udal-li výstavce ve směnce jako místo, kde má býti placena, jiné místo než místo směnečnickova bydliště, aniž označil třetí osobu, u níž se má státi placení, může směnečník při přijetí označiti tuto třetí osobu. Neučinil-li tak, má se za to, že se příjemce zavázal sám platiti v platebním místě.

(2) Ist der Wechsel beim Bezogenen selbst zahlbar, so kann dieser in der Annahmeerklärung eine am Zahlungsorte befindliche Stelle bezeichnen, wo die Zahlung geleistet werden soll.

Artikel 28.

(1) Der Bezogene wird durch die Annahme verpflichtet, den Wechsel bei Verfall zu bezahlen.

(2) Mangels Zahlung hat der Inhaber, auch wenn er der Aussteller ist, gegen den Annahmer einen unmittelbaren Anspruch aus dem Wechsel auf alles, was auf Grund der Artikel 48 und 49 gefordert werden kann.

Artikel 29.

(1) Hat der Bezogene die auf den Wechsel gesetzte Annahmeerklärung vor der Rückgabe des Wechsels gestrichen, so gilt die Annahme als verweigert. Bis zum Beweis des Gegenteils wird vermutet, daß die Streichung vor der Rückgabe des Wechsels erfolgt ist.

(2) Hat der Bezogene jedoch dem Inhaber oder einer Person, deren Unterschrift sich auf dem Wechsel befindet, die Annahme schriftlich mitgeteilt, so haftet er diesen nach dem Inhalt seiner Annahmeerklärung.

VIERTER ABSCHNITT.

Wechselbürgschaft.

Artikel 30.

(1) Die Zahlung der Wechselsumme kann ganz oder teilweise durch Wechselbürgschaft gesichert werden.

(2) Diese Sicherheit kann von einem Dritten oder auch von einer Person geleistet werden, deren Unterschrift sich schon auf dem Wechsel befindet.

Artikel 31.

(1) Die Bürgschaftserklärung wird auf den Wechsel oder auf einen Anhang gesetzt.

(2) Sie wird durch die Worte „als Bürge“ oder einen gleichbedeutenden Vermerk ausgedrückt; sie ist von dem Wechselbürgen zu unterschreiben.

(3) Die bloße Unterschrift auf der Vorderseite des Wechsels gilt als Bürgschaftserklärung, soweit es sich nicht um die Unterschrift des Bezogenen oder des Ausstellers handelt.

(2) Je-li směnka splatná u směnečníka svého, může tento v prohlášení o přijetí udati adresu v místě, kde se má státi placení.

Článek 28.

(1) Směnečník se přijetím zavazuje zaplatiti směnku při splatnosti.

(2) V případě nezaplacení má majitel, i když jest výstavcem, proti příjemci přímý nárok ze směnky na všechno, co lze žádati podle článků 48 a 49.

Článek 29.

(1) Přeškrtl-li směnečník prohlášení o přijetí napsané na směnku před jejím vrácením, hledí se na to jako na odepření přijetí. Dokud není prokázán opak, má se za to, že přeškrtnutí se stalo před vrácením směnky.

(2) Sdělil-li však směnečník písemně přijetí směnky majiteli anebo osobě, jež se na směnku podepsala, ručí jim podle obsahu svého prohlášení o přijetí.

ODDÍL ČTVRTÝ.

Směnečné rukojemství.

Článek 30.

(1) Zaplacení směnečného peníze může býti zaručeno zcela nebo zčásti směnečným rukojemstvím.

(2) Tuto záruku může dáti někdo třetí anebo i někdo, kdo se na směnku již podepsal.

Článek 31.

(1) Prohlášení rukojemské musí býti napsáno na směnku anebo na přívěsek.

(2) Prohlášení rukojemské se vyjadřuje slovy „jako rukojmí“ anebo jinou doložkou stejného významu; prohlášení musí býti podepsáno směnečným rukojmím.

(3) Na pouhý podpis na líci směnky se hledí jako na prohlášení rukojemské, pokud nejde o podpis směnečníkův nebo výstavcův.

(4) In der Erklärung ist anzugeben, für wen die Bürgschaft geleistet wird; mangels einer solchen Angabe gilt sie für den Aussteller.

Artikel 32.

(1) Der Wechselbürge haftet in der gleichen Weise wie derjenige, für den er sich verbürgt hat.

(2) Seine Verpflichtungserklärung ist auch gültig, wenn die Verbindlichkeit, für die er sich verbürgt hat, aus einem anderen Grund als wegen eines Formfehlers nichtig ist.

(3) Der Wechselbürge, der den Wechsel bezahlt, erwirbt die Rechte aus dem Wechsel gegen denjenigen, für den er sich verbürgt hat, und gegen alle, die diesem wechselfähig haften.

FÜNFTER ABSCHNITT.

Verfall.

Artikel 33.

(1) Ein Wechsel kann gezogen werden auf Sicht;
auf eine bestimmte Zeit nach Sicht;
auf eine bestimmte Zeit nach der Ausstellung;
auf einen bestimmten Tag.

(2) Wechsel mit anderen oder mit mehreren aufeinanderfolgenden Verfallzeiten sind nichtig.

Artikel 34.

(1) Der Sichtwechsel ist bei der Vorlegung fällig. Er muß binnen einem Jahre nach der Ausstellung zur Zahlung vorgelegt werden. Der Aussteller kann eine kürzere oder eine längere Frist bestimmen. Die Indossanten können die Vorlegungsfristen abkürzen.

(2) Der Aussteller kann vorschreiben, daß der Sichtwechsel nicht vor einem bestimmten Tage zur Zahlung vorgelegt werden darf. In diesem Falle beginnt die Vorlegungsfrist mit diesem Tage.

Artikel 35.

(1) Der Verfall eines Wechsels, der auf eine bestimmte Zeit nach Sicht lautet, richtet sich nach dem in der Annahmeerklärung angegebenen Tage oder nach dem Tage des Protestes.

(2) Ist in der Annahmeerklärung ein Tag nicht angegeben und ein Protest nicht erhoben

(4) V prohlášení třeba udati, za koho se rukojemství podstupuje; jinak platí, že se podstupuje za výstavce.

Článek 32.

(1) Směnečný rukojmí ručí stejně jako ten, za něhož se zaručil.

(2) Prohlášení směnečného rukojmího jest platné i tehdy, jestliže závazek toho, za něhož se zaručil, jest neplatný z jiného důvodu než pro vadu formy.

(3) Směnečný rukojmí, který směnku zaplatil, nabývá práv ze směnky proti tomu, za něhož se zaručil, a proti všem, kdož jsou tomuto směnečně zavázáni.

ODDÍL PÁTÝ.

Splatnost.

Článek 33.

(1) Směnka může být vystavena na viděnou;
na určitý čas po viděné;
na určitý čas po vystavení;
na určitý den.

(2) Neplatné jsou směnky, v nichž je čas splatnosti jinak udán anebo ustanoven v několika po sobě následujících lhůtách.

Článek 34.

(1) Směnka na viděnou je splatná při předložení. Musí být předložena ku placení do jednoho roku po vystavení. Výstavce může ustanoviti kratší nebo delší lhůtu. Indosanti mohou lhůtu ku předložení zkrátiti.

(2) Výstavce může předepsati, že směnka na viděnou nesmí být předložena ku placení před určitým dnem. V tomto případě se počíná lhůta ku předložení od tohoto dne.

Článek 35.

(1) Splatnost směnky, která zní na určitý čas po viděné, se řídí dnem uvedeným v prohlášení o přijetí anebo dnem protestu.

(2) Nebyl-li v prohlášení o přijetí udán den a nebyl-li učiněn protest, se hledí se zřetelem

worden, so gilt dem Annehmer gegenüber der Wechsel als am letzten Tage der für die Vorlegung zur Annahme vorgesehenen Frist angenommen.

Artikel 36.

(1) Ein Wechsel, der auf einen oder mehrere Monate nach der Ausstellung oder nach Sicht lautet, verfällt am dem entsprechenden Tage des Zahlungsmonats. Fehlt dieser Tag, so ist der Wechsel am letzten Tage des Monats fällig.

(2) Lautet der Wechsel auf einen oder mehrere Monate und einen halben Monat nach der Ausstellung oder nach Sicht, so werden die ganzen Monate zuerst gezählt.

(3) Ist als Verfallzeit der Anfang, die Mitte oder das Ende eines Monats angegeben, so ist darunter der erste, der fünfzehnte oder der letzte Tag des Monats zu verstehen.

(4) Die Ausdrücke „acht Tage“ oder „fünfzehn Tage“ bedeuten nicht eine oder zwei Wochen, sondern volle acht oder fünfzehn Tage.

(5) Der Ausdruck „halber Monat“ bedeutet fünfzehn Tage.

Artikel 37.

(1) Ist ein Wechsel an einem bestimmten Tag an einem Orte zahlbar, dessen Kalender von dem des Ausstellungsorts abweicht, so ist für den Verfalltag der Kalender des Zahlungsorts maßgebend.

(2) Ist ein zwischen zwei Orten mit verschiedenem Kalender gezogener Wechsel eine bestimmte Zeit nach der Ausstellung zahlbar, so wird der Tag der Ausstellung in den nach dem Kalender des Zahlungsorts entsprechenden Tag umgerechnet und hiernach der Verfalltag ermittelt.

(3) Auf die Berechnung der Fristen für die Vorlegung von Wechseln findet die Vorschrift des vorstehenden Absatzes entsprechende Anwendung.

(4) Die Vorschriften dieses Artikels finden keine Anwendung, wenn sich aus einem Vermerk im Wechsel oder sonst aus dessen Inhalt ergibt, daß etwas anderes beabsichtigt war.

SECHSTER ABSCHNITT.

Z a h l u n g.

Artikel 38.

(1) Der Inhaber eines Wechsels, der an einem bestimmten Tage oder bestimmte Zeit

ku příjemci na směnku tak, jako by byla přijata v poslední den lhůty dané pro předložení směnky ku přijetí.

Článek 36.

(1) Směnka, která zní na jeden měsíc nebo na více měsíců po vystavení anebo po vidění, dospívá ve shodný den platebního měsíce. Schází-li tento den, dospívá směnka v poslední den měsíce.

(2) Zní-li směnka na jeden nebo více měsíců a polovici měsíce po vystavení anebo po vidění, počítají se nejdříve celé měsíce.

(3) Je-li udán jako čas splatnosti začátek, střed nebo konec měsíce, rozumí se tím prvý, patnáctý anebo poslední den měsíce.

(4) Výrazem „osm dnů“ anebo „patnáct dnů“ se nerozumějí jeden nebo dva týdny, nýbrž celých osm nebo patnáct dnů.

(5) Výrazem „polovice měsíce“ se rozumí patnáct dnů.

Článek 37.

(1) Je-li směnka splatná v určitý den v místě, jehož kalendář se různí od místa, kde byla vystavena, řídí se den splatnosti kalendářem platebního místa.

(2) Je-li směnka, u níž kalendář místa vystavení se různí od kalendáře platebního místa, splatná určitý čas po vystavení, přepočítá se den vystavení na den, který se s ním shoduje podle kalendáře platebního místa, a takto se určí den splatnosti.

(3) Ustanovení předcházejícího odstavce se použije přiměřeně na počítání lhůt ku předložení směnek.

(4) Ustanovení tohoto článku nelze použítí, vyplývá-li z doložky ve směnce anebo jinak z jejího obsahu, že tu byl jiný úmysl.

ODDÍL ŠESTÝ.

P l a c e n í.

Článek 38.

(1) Majitel směnky, která je splatná v určitý den nebo v určitý čas po vystavení anebo

nach der Ausstellung oder nach Sicht zahlbar ist, hat den Wechsel am Zahlungstag oder an einem der beiden folgenden Werktage zur Zahlung vorzulegen.

(2) Die Einlieferung in eine Abrechnungsstelle steht der Vorlegung zur Zahlung gleich.

(3) Durch Regierungsverordnung wird bestimmt werden, welche Einrichtungen als Abrechnungsstellen anzusehen sind und unter welchen Voraussetzungen die Einlieferung erfolgen kann.

Artikel 39.

(1) Der Bezogene kann vom Inhaber gegen Zahlung die Aushändigung des quittierten Wechsels verlangen.

(2) Der Inhaber darf eine Teilzahlung nicht zurückweisen.

(3) Im Falle der Teilzahlung kann der Bezogene verlangen, daß sie auf dem Wechsel vermerkt und ihm eine Quittung erteilt wird.

Artikel 40.

(1) Der Inhaber des Wechsels ist nicht verpflichtet, die Zahlung vor Verfall anzunehmen.

(2) Der Bezogene, der vor Verfall zahlt, handelt auf eigene Gefahr.

(3) Wer bei Verfall zahlt, wird von seiner Verbindlichkeit befreit, wenn ihm nicht Arglist oder grobe Fahrlässigkeit zur Last fällt. Er ist verpflichtet, die Ordnungsmäßigkeit der Reihe der Indossamente, aber nicht die Unterschriften der Indossanten zu prüfen.

Artikel 41.

(1) Lautet der Wechsel auf eine Währung, die am Zahlungsorte nicht gilt, so kann die Wechselsumme in der Landeswährung nach dem Werte gezahlt werden, den sie am Verfalltage besitzt. Wenn der Schuldner die Zahlung verzögert, so kann der Inhaber wählen, ob die Wechselsumme nach dem Kurs des Verfalltages oder nach dem Kurs des Zahlungstages in die Landeswährung umgerechnet werden soll.

(2) Der Wert der fremden Währung bestimmt sich nach den Handelsgebräuchen des Zahlungsortes. Der Aussteller kann jedoch im Wechsel für die zu zahlende Summe einen Umrechnungskurs bestimmen.

(3) Die Vorschriften der beiden ersten Absätze finden keine Anwendung, wenn der Aussteller die Zahlung in einer bestimmten Währung vorgeschrieben hat (Effektivvermerk).

po vidění, musí předložiti směnku ku placení v platební den anebo v jeden ze dvou následujících všedních dnů.

(2) Dodání směnky odúčtovně se rovná jejímu předložení ku placení.

(3) Vládním nařízením bude ustanoveno, která zařízení se pokládají za odúčtovny a za kterých předpokladů lze směnku dodati odúčtovně.

Článek 39.

(1) Směnečník může žádati na majiteli při zaplacení, aby mu zároveň vydal kvitovanou směnku.

(2) Majitel nesmí odmítnouti dílčí placení.

(3) V případě dílčího placení může směnečník žádati, aby bylo poznamenáno na směnce a aby mu byla vydána o něm kvitance.

Článek 40.

(1) Majitel směnky není povinen přijati placení před splatností.

(2) Směnečník, který platí před splatností, jedná na vlastní nebezpečí.

(3) Kdo platí při splatnosti, zprošťuje se svého závazku, nejedná-li obmyslně anebo neproviňuje-li se hrubou nedbalostí. Je povinen zkoumati správnost řady indosamentů, nikoliv však podpisy indosantů.

Článek 41.

(1) Zní-li směnka na měnu, která neplatí v platebním místě, lze směnečný peníz zaplatiti v zemské měně podle hodnoty, kterou má v den splatnosti. Prodlévá-li dlužník s placením, může majitel voliti, zda má býti směnečný peníz přepočítán na zemskou měnu podle kursu dne splatnosti anebo podle kursu platebního dne.

(2) Hodnota cizí měny se určuje podle obchodních zvyklostí platebního místa. Výstavce může však ve směnce ustanoviti přepočítací kurs pro peníz, který má býti zaplacen.

(3) Ustanovení obou prvních odstavců nelze použiti, předepsal-li výstavce placení v určité měně (doložka „efektivně“).

(4) Lautet der Wechsel auf eine Geldsorte, die im Lande der Ausstellung dieselbe Bezeichnung, aber einen anderen Wert hat als in dem der Zahlung, so wird vermutet, daß die Geldsorte des Zahlungsortes gemeint ist.

Artikel 42.

Wird der Wechsel nicht innerhalb der im Artikel 38 bestimmten Frist zur Zahlung vorgelegt, so kann der Schuldner die Wechselsumme bei dem zuständigen Gerichte auf Gefahr und Kosten des Inhabers hinterlegen.

SIEBENTER ABSCHNITT.

Rückgriff mangels Annahme und mangels Zahlung.

Artikel 43.

(1) Der Inhaber kann gegen die Indossanten, den Aussteller und die anderen Wechselverpflichteten bei Verfall des Wechsels Rückgriff nehmen, wenn der Wechsel nicht bezahlt worden ist.

(2) Das gleiche Recht steht dem Inhaber schon vor Verfall zu,

1. wenn die Annahme ganz oder teilweise verweigert worden ist;

2. wenn über das Vermögen des Bezogenen, gleichviel ob er den Wechsel angenommen hat oder nicht, der Konkurs oder das gerichtliche Vergleichsverfahren (Ausgleichsverfahren) eröffnet worden ist oder wenn der Bezogene auch nur seine Zahlungen eingestellt hat oder wenn eine Zwangsvollstreckung in sein Vermögen fruchtlos verlaufen ist;

3. wenn über das Vermögen des Ausstellers eines Wechsels, dessen Vorlegung zur Annahme untersagt ist, der Konkurs oder das gerichtliche Vergleichsverfahren (Ausgleichsverfahren) eröffnet worden ist.

Artikel 44.

(1) Die Verweigerung der Annahme oder der Zahlung muß durch eine öffentliche Urkunde (Protest mangels Annahme oder mangels Zahlung) festgestellt werden.

(2) Der Protest mangels Annahme muß innerhalb der Frist erhoben werden, die für die Vorlegung zur Annahme gilt. Ist im Falle des Artikels 24, Abs. 1, der Wechsel am letzten Tage der Frist zum ersten Male vorgelegt worden, so kann der Protest noch am folgenden Tag erhoben werden.

(4) Zní-li směnka na druh peněz, který má stejné označení, avšak různou hodnotu v zemi vystavení směnky než v zemi, kde má být placeno, má se za to, že je tím míněn druh peněz platebního místa.

Článek 42.

Nepředloží-li se směnka ku placení ve lhůtě ustanovené v článku 38, může dlužník směnečný peníz složit u příslušného soudu na nebezpečí a náklad majitele.

ODDÍL SEDMÝ.

Postih pro nepřijetí a pro neplacení.

Článek 43.

(1) Majitel může při splatnosti směnky vykonati postih proti indosantům, výstavci a jiným osobám ze směnky zavázaným, nebyla-li směnka zaplácena.

(2) Stejně právo má majitel ještě před splatností směnky,

1. bylo-li přijetí zcela nebo zčásti odepřeno;

2. byl-li na jmění směnečnickovo bez rozdílu, zda přijal směnku čili nic, prohlášen konkurs anebo o něm zahájeno soudní vyrovnací řízení anebo zastavil-li směnečník i jen své platy anebo byla-li vedena bezvýsledně exekuce na jeho jmění;

3. byl-li na jmění výstavcovu směnky, který zakázal její předložení ku přijetí, prohlášen konkurs anebo o něm zahájeno soudní vyrovnací řízení.

Článek 44.

(1) Odepření přijetí nebo placení musí být zjištěno veřejnou listinou (protestem pro nepřijetí nebo pro neplacení).

(2) Protest pro nepřijetí musí být učiněn ve lhůtě, která platí pro předložení ku přijetí. Byla-li podle článku 24, odst. 1 směnka předložena po prvé v poslední den této lhůty, lze učiniti protest ještě v den následující.

(3) Der Protest mangels Zahlung muß bei einem Wechsel, der an einem bestimmten Tag oder bestimmte Zeit nach der Ausstellung oder nach Sicht zahlbar ist, an einem der beiden auf den Zahlungstag folgenden Werktage erhoben werden. Bei einem Sichtwechsel muß der Protest mangels Zahlung in den gleichen Fristen erhoben werden, wie sie im vorhergehenden Absatz für den Protest mangels Annahme vorgesehen sind.

(4) Ist Protest mangels Annahme erhoben worden, so bedarf es weder der Vorlegung zur Zahlung noch des Protestes mangels Zahlung.

(5) Hat der Bezogene, gleichviel ob er den Wechsel angenommen hat oder nicht, seine Zahlungen eingestellt, oder ist eine Zwangsvollstreckung in sein Vermögen fruchtlos verlaufen, so kann der Inhaber nur Rückgriff nehmen, nachdem der Wechsel dem Bezogenen zur Zahlung vorgelegt und Protest erhoben worden ist.

(6) Ist über das Vermögen des Bezogenen, gleichviel ob er den Wechsel angenommen hat oder nicht, oder über das Vermögen des Ausstellers eines Wechsel, dessen Vorlegung zur Annahme untersagt ist, Konkurs oder das gerichtliche Vergleichsverfahren (Ausgleichsverfahren) eröffnet worden, so genügt es zur Ausübung des Rückgriffsrechts, daß der gerichtliche Beschluß über die Eröffnung des Konkurses oder des gerichtlichen Vergleichsverfahrens (Ausgleichsverfahrens) vorgelegt wird. Die Vorlegung der Bekanntmachung des gerichtlichen Beschlusses im „Zentralanzeiger“ oder in anderen zur Veröffentlichung solcher Kundmachungen bestimmten Blättern ist der Vorlegung des gerichtlichen Beschlusses gleichzuachten.

Artikel 45.

(1) Der Inhaber muß seinen unmittelbaren Vormann und den Aussteller von dem Unterbleiben der Annahme oder der Zahlung innerhalb der vier Werktage benachrichtigen, die auf den Tag der Protesterhebung oder, im Falle des Vermerks „ohne Kosten“, auf den Tag der Vorlegung folgen. Jeder Indossant muß innerhalb zweier Werktage nach Empfang der Nachricht seinem unmittelbaren Vornanne von der Nachricht, die er erhalten hat, Kenntnis geben und ihm die Namen und Adressen derjenigen mitteilen, die vorher Nachricht gegeben haben, und so weiter in der Reihenfolge, bis zum Aussteller. Die Fristen laufen vom Empfang der vorhergehenden Nachricht.

(2) Wird nach Maßgabe des vorhergehenden Absatzes einer Person, deren Unterschrift sich

(3) Protest pro neplacení musí býti učiněn, jde-li o směnku splatnou v určitý den nebo v určitý čas po vystavení anebo po vidění, v některý ze dvou všedních dnů následujících po platebním dni. Při směnce na viděnou musí býti učiněn protest pro neplacení ve stejných lhůtách, jaké jsou ustanoveny v předcházejícím odstavci k protestu pro nepřijetí.

(4) Byl-li učiněn protest pro nepřijetí, není třeba ani předložiti směnku ku placení ani učiniti protest pro neplacení.

(5) Zastavil-li směnečník své platy bez rozdílu, zda směnku přijal čili nie, anebo byla-li bezvýsledně vedena exekuce na jeho jmění, může majitel vykonati postih jen, když byla směnka předložena směnečníkovi ku placení a učiněn protest.

(6) Byl-li na jmění směnečnickovo bez rozdílu, zda směnku přijal čili nie, anebo na jmění výstavce směnky, jejíž předložení ku přijetí je zakázáno, prohlášen konkurs anebo o něm zahájeno soudní vyrovnací řízení, stačí k výkonu práva postihu předložiti soudní usnesení o prohlášení konkursu nebo o zahájení soudního vyrovnacího řízení. Předložení tohoto usnesení se rovná předložení jeho vyhlášky v „Ústředním oznamovateli“ anebo jiných listech, určených k takovým vyhláškám.

Článek 45.

(1) Majitel musí zpravit svého bezprostředního předchůdce a výstavce o tom, že se nestalo přijetí anebo zaplacení, do čtyř všedních dnů následujících po dni protestace anebo v případě doložky „bez útrat“ po dni předložení. Každý indosant musí do dvou všedních dnů po té, kdy dostal zprávu, vyrozuměti svého bezprostředního předchůdce o zprávě, kterou dostal, a sdělit mu jména a adresy těch, kdož předtím podali zprávu, a tak dále v pořadí až k výstavci. Lhůty běží od přijetí předcházející zprávy.

(2) Byla-li podle předcházejícího odstavce dána zpráva osobě, jež směnku podepsala,

auf dem Wechsel befindet, Nachricht gegeben, so muß die gleiche Nachricht in derselben Frist ihrem Wechselbürgen gegeben werden.

(3) Hat ein Indossant seine Adresse nicht oder in unleserlicher Form angegeben, so genügt es, daß sein unmittelbarer Vormann benachrichtigt wird.

(4) Die Nachricht kann in jeder Form gegeben werden, auch durch die bloße Rücksendung des Wechsels.

(5) Der zur Benachrichtigung Verpflichtete hat zu beweisen, daß er in der vorgeschriebenen Frist benachrichtigt hat. Die Frist gilt als eingehalten, wenn ein Schreiben, das die Benachrichtigung enthält, innerhalb der Frist zur Post gegeben worden ist.

(6) Wer die rechtzeitige Benachrichtigung versäumt, verliert nicht den Rückgriff; er haftet für den etwa durch seine Nachlässigkeit entstandenen Schaden, jedoch nur bis zur Höhe der Wechselsumme.

Artikel 46.

(1) Der Aussteller sowie jeder Indossant oder Wechselbürge kann durch den Vermerk „ohne Kosten“, „ohne Protest“ oder einen gleichbedeutenden auf den Wechsel gesetzten und unterzeichneten Vermerk den Inhaber von der Verpflichtung befreien, zum Zwecke der Ausübung des Rückgriffs Protest mangels Annahme oder mangels Zahlung erheben zu lassen.

(2) Der Vermerk befreit den Inhaber nicht von der Verpflichtung, den Wechsel rechtzeitig vorzulegen und die erforderlichen Nachrichten zu geben. Der Beweis, daß die Frist nicht eingehalten worden ist, liegt demjenigen ob, der sich dem Inhaber gegenüber darauf beruft.

(3) Ist der Vermerk vom Aussteller beigefügt, so wirkt er gegenüber allen Wechselverpflichteten; ist er von einem Indossanten oder einem Wechselbürgen beigefügt, so wirkt er nur diesen gegenüber. Läßt der Inhaber ungeachtet des vom Aussteller beigefügten Vermerks Protest erheben, so fallen ihm die Kosten zur Last. Ist der Vermerk von einem Indossanten oder einem Wechselbürgen beigefügt, so sind alle Wechselverpflichteten zum Ersatze der Kosten eines dennoch erhobenen Protestes verpflichtet.

Artikel 47.

(1) Alle, die einen Wechsel ausgestellt, angenommen, indossiert oder mit einer Bürg-

musi býti ve stejné lhůtě dána stejná zpráva jejímú směnečnému rukojmímú.

(3) Neudal-li některý indosant svou adresu anebo udal-li ji nečitelně, stačí dáti zprávu jeho bezprostřednímu předchůdci.

(4) Zprávu lze dáti v každé formě, také pouhým vrácením směnky.

(5) Kdo je povinen dáti zprávu, musí dokázati, že ji dal v předepsané lhůtě. Lhůta se pokládá za dodrženu, byl-li dopis, jenž obsahuje zprávu, dán během lhůty na poštu.

(6) Kdo zmešká dáti zprávu včas, nepozbývá postihu; odpovídá za škodu, která byla snad jeho nedbalostí způsobena, avšak jen do výše směnečného peníze.

článek 46.

(1) Výstavce, jakož i každý indosant nebo směnečný rukojmí může doložkou „bez útrat“, „bez protestu“ nebo jinou doložkou stejného významu na směnku napsanou a podepsanou zprostiti majitele povinnosti učiniti protest pro nepřijetí anebo pro neplacení za účelem výkonu postihu.

(2) Doložka nezprošťuje majitele povinnosti předložiti včas směnku a dáti zprávy, jichž je třeba. Prokázati, že lhůta nebyla dodržena, jest na tom, kdo se toho proti majiteli dovolává.

(3) Připojil-li výstavce doložku, působí proti všem osobám ze směnky zavázaným; připojil-li doložku indosant anebo směnečný rukojmí, působí jen proti nim. Učím-li majitel protest nehledě k doložce připojené od výstavce, jdou útraty na jeho vrub. Byla-li doložka připojena indosantem nebo směnečným rukojmím, jsou všechny osoby ze směnky zavázané povinny náhradou útrat protestu přece učiněného.

článek 47.

(1) Všichni, kdož směnku vystavili, přijali, indosovali anebo opatřili rukojemským pro-

schaftserklärung versehen haben, haften dem Inhaber als Gesamtschuldner.

(2) Der Inhaber kann jeden einzeln oder mehrere oder alle zusammen in Anspruch nehmen, ohne an die Reihenfolge gebunden zu sein, in der sie sich verpflichtet haben.

(3) Das gleiche Recht steht jedem Wechselverpflichteten zu, der den Wechsel eingelöst hat.

(4) Durch die Geltendmachung des Anspruchs gegen einen Wechselverpflichteten verliert der Inhaber nicht seine Rechte gegen die anderen Wechselverpflichteten, auch nicht gegen die Nachmänner desjenigen, der zuerst in Anspruch genommen worden ist.

Artikel 48.

(1) Der Inhaber kann im Wege des Rückgriffs verlangen:

1. die Wechselsumme, soweit der Wechsel nicht angenommen oder nicht eingelöst worden ist, mit den etwa bedungenen Zinsen;

2. Zinsen zu sechs vom Hundert seit dem Verfalltage;

3. die Kosten des Protestes und der Nachrichten sowie die anderen Auslagen;

4. eine Vergütung, die mangels besonderer Vereinbarung ein Drittel vom Hundert der Hauptsumme des Wechsels beträgt und diesen Satz keinesfalls überschreiten darf.

(2) Wird der Rückgriff vor Verfall genommen, so werden von der Wechselsumme Zinsen abgezogen. Diese Zinsen werden auf Grund des öffentlich bekanntgemachten Diskontsatzes der Nationalbank für Böhmen und Mähren berechnet, der am Tage des Rückgriffs am Wohnort des Inhabers gilt.

Artikel 49.

Wer den Wechsel eingelöst hat, kann von seinen Vormännern verlangen:

1. den vollen Betrag, den er gezahlt hat;

2. die Zinsen dieses Betrags zu sechs vom Hundert seit dem Tage der Einlösung;

3. seine Auslagen;

4. eine Vergütung, die nach den Vorschriften des Artikels 48, Abs. 1, Z. 4, berechnet wird.

Artikel 50.

(1) Jeder Wechselverpflichtete, gegen den Rückgriff genommen wird oder genommen werden kann, ist berechtigt, zu verlangen,

hlášením, ručí majiteli rukou společnou a nedílnou.

(2) Majitel může žádati plnění na každém z nich anebo na několika z nich anebo na všech dohromady, aniž jest vázán pořadím, ve kterém se zavázali.

(3) Totéž právo má každá osoba zavázaná ze směnky, jež směnku vyplatila.

(4) Uplatněním nároku proti některé osobě zavázané ze směnky nepozbývá majitel svých práv proti ostatním osobám zavázaným ze směnky ani proti těm, kdož následují po tom, na kterém žádal zaplacení nejprve.

Článek 48.

(1) Majitel může postihem žádati:

1. směnečný peníz, pokud nebyla směnka přijata anebo zaplacená s úroky, jež by byly snad ujednány;

2. úroky ve výši šesti ze sta ode dne splatnosti;

3. útraty protestu a podaných zpráv, jakož i ostatní výlohy;

4. odměnu, která, nebylo-li nic jiného ujednáno, činí jednu třetinu ze sta hlavní sumy směnky a která nesmí nikdy překročit tuto sazbu.

(2) Vykoná-li se postih před splatností, odpočítají se úroky od směnečného peníze. Tyto úroky se vypočtou podle veřejně vyhlášené eskontní sazby Národní banky pro Čechy a Moravu, platné v den postihu v majitelově bydlišti.

Článek 49.

Kdo vyplatil směnku, může žádati na svých předchůdcích:

1. celou částku, kterou zaplatil;

2. šestiprocentní úroky z této částky ode dne výplaty;

3. své výlohy;

4. odměnu, která se vypočte podle článku 48, odst. 1, č. 4.

Článek 50.

(1) Každá osoba zavázaná ze směnky, proti níž se vykoná anebo může vykonati postih, jest oprávněna žádati, aby jí při zaplacení po-

daß ihm gegen Entrichtung der Rückgriffsumme der Wechsel mit dem Protest und eine quittierte Rechnung ausgehändigt werden.

(2) Jeder Indossant, der den Wechsel eingelöst hat, kann sein Indossament und die Indossamente seiner Nachmänner austreichen.

Artikel 51.

Bei dem Rückgriff nach einer Teilannahme kann derjenige, der den nicht angenommenen Teil der Wechselsumme entrichtet, verlangen, daß dies auf dem Wechsel vermerkt und ihm darüber eine Quittung erteilt wird. Der Inhaber muß ihm ferner eine beglaubigte Abschrift des Wechsels und den Protest aushändigen, um den weiteren Rückgriff zu ermöglichen.

Artikel 52.

(1) Wer zum Rückgriff berechtigt ist, kann mangels eines entgegenstehenden Vermerkes den Rückgriff dadurch nehmen, daß er auf einen seiner Vormänner einen neuen Wechsel (Rückwechsel) zieht, der auf Sicht lautet und am Wohnort dieses Vormannes zahlbar ist.

(2) Der Rückwechsel umfaßt, außer den in den Artikeln 48 und 49 angegebenen Beträgen, die Mäklergebühr und die Stempelsteuer für den Rückwechsel.

(3) Wird der Rückwechsel vom Inhaber gezogen, so richtet sich die Höhe der Wechselsumme nach dem Kurse, den ein vom Zahlungsorte des ursprünglichen Wechsels auf den Wohnort des Vormannes gezogener Sichtwechsel hat. Wird der Rückwechsel von einem Indossanten gezogen, so richtet sich die Höhe der Wechselsumme nach dem Kurse, den ein vom Wohnorte des Ausstellers des Rückwechsels auf den Wohnort des Vormannes gezogener Sichtwechsel hat.

Artikel 53.

(1) Mit der Versäumung der Fristen für die Vorlegung eines Wechsels, der auf Sicht oder auf eine bestimmte Zeit nach Sicht lautet,

für die Erhebung des Protestes mangels Annahme oder mangels Zahlung,

für die Vorlegung zur Zahlung im Falle des Vermerkes „ohne Kosten“

verliert der Inhaber seine Rechte gegen die Indossanten, den Aussteller und alle anderen Wechselverpflichteten, mit Ausnahme des Annehmers.

stihové částky byly zároveň vydány směnka s protestem a kvitovaný účet.

(2) Každý indosant, který směnku vyplatil, může výskrtnouti svůj indosament a po něm následující indosamenty.

Článek 51.

Při postihu po dílčím přijetí může ten, kdo zaplatí nepřijatou část směnečného peníze, žádati, aby to bylo na směnce poznamenáno a jemu o tom vydána kvitance. Majitel mimo to musí mu vydati ověřený opis směnky a protest, aby umožnil další postih.

Článek 52.

(1) Kdo je oprávněn k postihu, může, není-li tu doložky tomu zabraňující, jej vykonati tím, že vystaví na některého ze svých předchůdců novou směnku (návrtní směnku), jež zní na viděnou a je splatná v bydlišti tohoto předchůdce.

(2) Návrtní směnka obsahuje vedle částek uvedených v článcích 48 a 49 odměnu dohodovou a směnečný poplatek z návrtní směnky.

(3) Vystaví-li návrtní směnku majitel, řídí se výše směnečného peníze podle kursu směnky na viděnou, vystavené z platebního místa původní směnky na předchůdcovo bydliště. Vystaví-li návrtní směnku indosant, řídí se výše směnečného peníze podle kursu směnky na viděnou, vystavené z bydliště výstavce návrtní směnky na předchůdcovo bydliště.

Článek 53.

(1) Zmeškáním lhůt ustanovených pro předložení směnky, která zní na viděnou anebo na určitý čas po viděné,

pro protestaci pro nepřijetí anebo pro neplacení,

pro předložení ku placení v případě doložky „bez útrat“ pozbývá majitel svých práv proti indosantům, výstavci a všem ostatním osobám zavázaným ze směnky vyjma příjemce.

(2) Versäumt der Inhaber die vom Aussteller für die Vorlegung zur Annahme vorgeschriebene Frist, so verliert er das Recht, mangels Annahme und mangels Zahlung Rückgriff zu nehmen, sofern nicht der Wortlaut des Vermerkes ergibt, daß der Aussteller nur die Haftung für die Annahme hat ausschließen wollen.

(3) Ist die Frist für die Vorlegung in einem Indossament enthalten, so kann sich nur der Indossant darauf berufen.

Artikel 54.

(1) Steht der rechtzeitigen Vorlegung des Wechsels oder der rechtzeitigen Erhebung des Protestes ein unüberwindliches Hindernis entgegen (gesetzliche Vorschrift eines Staates oder ein anderer Fall höherer Gewalt), so werden die für diese Handlungen bestimmten Fristen verlängert.

(2) Der Inhaber ist verpflichtet, seinen unmittelbaren Vormann von dem Falle der höheren Gewalt unverzüglich zu benachrichtigen und die Benachrichtigung unter Beifügung des Tages und Ortes sowie seiner Unterschrift auf dem Wechsel oder einem Anhang zu vermerken; im übrigen finden die Vorschriften des Artikels 45 Anwendung.

(3) Fällt die höhere Gewalt weg, so muß der Inhaber den Wechsel unverzüglich zur Annahme oder zur Zahlung vorlegen und gegebenenfalls Protest erheben lassen.

(4) Dauert die höhere Gewalt länger als dreißig Tage nach Verfall, so kann Rückgriff genommen werden, ohne daß es der Vorlegung oder der Protesterhebung bedarf.

(5) Bei Wechseln, die auf Sicht oder auf eine bestimmte Zeit nach Sicht lauten, läuft die dreißigtägige Frist von dem Tage, an dem der Inhaber seinen Vormann von dem Falle der höheren Gewalt benachrichtigt hat; diese Nachricht kann schon vor Ablauf der Vorlegungsfrist gegeben werden. Bei Wechseln, die auf bestimmte Zeit nach Sicht lauten, verlängert sich die dreißigtägige Frist um die im Wechsel angegebene Nachsichtfrist.

(6) Tatsachen, die rein persönlich den Inhaber oder denjenigen betreffen, den er mit der Vorlegung des Wechsels oder mit der Protesterhebung beauftragt hat, gelten nicht als Fälle höherer Gewalt.

(2) Zmešká-li majitel lhůtu předepsanou výstavcem pro předložení ku přijetí, pozbývá práva uplatnění postihů pro nepřijetí a pro neplacení, pokud nejde najevo ze znění doložky, že výstavce chtěl vyloučiti jen ručení za přijetí.

(3) Je-li lhůta ku předložení obsažena v indosamentu, může se toho dovolávat jen indosant.

Článek 54.

(1) Vadí-li včasnému předložení směnky anebo včasné protestaci nepřekonatelná překážka (zákonný předpis některého státu anebo jiný případ vyšší moci), prodlužují se lhůty ustanovené pro tyto úkony.

(2) Majitel je povinen zpravit neprodleně svého bezprostředního předchůdce o případu vyšší moci a zaznamenati tuto zprávu na směnce nebo přívěsku s připojením dne a místa zprávy, jakož i svého podpisu; kromě toho platí ustanovení článku 45.

(3) Odpadne-li vyšší moc, musí majitel předložiti neprodleně směnku ku přijetí anebo ku placení a po případě učiniti protest.

(4) Trvá-li vyšší moc déle než třicet dnů po splatnosti, lze vykonati postih, aniž třeba předložiti směnku anebo učiniti protest.

(5) U směnek, jež znějí na viděnou nebo určitý čas po viděné, počíná třicetidenní lhůta ode dne, kterého zpravit majitel svého předchůdce o tom, že nastala vyšší moc; tuto zprávu lze dáti již před uplynutím lhůty ku předložení. U směnek, jež znějí na určitý čas po viděné, prodlužuje se třicetidenní lhůta o lhůtu po viděné, udanou ve směnce.

(6) Na skutečnosti, které se týkají ryze osoby majitele nebo toho, koho majitel pověřil předložiti směnku anebo učiniti protest, se nehledí jako na případy vyšší moci.

ACHTER ABSCHNITT.

Ehreneintritt.

1. Allgemeine Vorschriften.

Artikel 55.

(1) Der Aussteller sowie jeder Indossant oder Wechselbürge kann eine Person angeben, die im Notfall annehmen oder zahlen soll.

(2) Der Wechsel kann unter den nachstehend bezeichneten Voraussetzungen zu Ehren eines jeden Wechselverpflichteten, gegen den Rückgriff genommen werden kann, angenommen oder bezahlt werden.

(3) Jeder Dritte, auch der Bezogene, sowie jeder aus dem Wechsel bereits Verpflichtete, mit Ausnahme des Annehmers, kann einen Wechsel zu Ehren annehmen oder bezahlen.

(4) Wer zu Ehren annimmt oder zahlt, ist verpflichtet, den Wechselverpflichteten, für den er eintritt, innerhalb zweier Werktage hiervon zu benachrichtigen. Hält er die Frist nicht ein, so haftet er für den etwa durch seine Nachlässigkeit entstandenen Schaden, jedoch nur bis zur Höhe der Wechselsumme.

2. Ehrenannahme.

Artikel 56.

(1) Die Ehrenannahme ist in allen Fällen zulässig, in denen der Inhaber vor Verfall Rückgriff nehmen kann, es sei denn, daß es sich um einen Wechsel handelt, dessen Vorlegung zur Annahme untersagt ist.

(2) Ist auf dem Wechsel eine Person angegeben, die im Notfall am Zahlungsort annehmen oder zahlen soll, so kann der Inhaber vor Verfall gegen denjenigen, der die Notadresse beigefügt hat, und gegen seine Nachkommen nur Rückgriff nehmen, wenn er den Wechsel der in der Notadresse bezeichneten Person vorgelegt hat und im Falle der Verweigerung der Ehrenannahme die Verweigerung durch einen Protest hat feststellen lassen.

(3) In den anderen Fällen des Ehreneintritts kann der Inhaber die Ehrenannahme zurückweisen. Läßt er sie aber zu, so verliert er den Rückgriff vor Verfall gegen denjenigen, zu dessen Ehren die Annahme erklärt worden ist, und gegen dessen Nachkommen.

Artikel 57.

Die Ehrenannahme wird auf dem Wechsel vermerkt; sie ist von demjenigen, der zu

ODDÍL OSMÝ.

Vstup pro čest.

1. Všeobecná ustanovení.

Článek 55.

(1) Výstavce jakož i každý indosant anebo směnečný rukojmí může udati osobu, která má v nouzi směnku přijati anebo zaplatiti.

(2) Směnka může za předpokladů níže uvedených býti přijata anebo zaplacená pro čest každé osoby ze směnky zavázané, proti níž lze vykonati postih.

(3) Každý třetí, i směnečník, jakož i každá osoba ze směnky již zavázaná vyjma příjemce může směnku pro čest přijati anebo zaplatiti.

(4) Kdo směnku pro čest přijme nebo zaplatí, je povinen zpravit o tom do dvou všedních dnů osobu zavázanou ze směnky, za niž vstupuje. Nedodrží-li lhůtu, odpovídá za škodu způsobenou snad jeho nedbalostí, avšak jen do výše směnečného penize.

2. Přijetí pro čest.

Článek 56.

(1) Přijetí pro čest jest přípustné ve všech případech, v nichž může majitel vykonati postih před splatností, nejde-li o směnku, jejíž předložení ku přijetí je zapovězeno.

(2) Je-li ve směnce udána osoba, která má v nouzi v platebním místě směnku přijati anebo zaplatiti, může majitel před splatností vykonati postih proti tomu, kdo připojil podpůrnou adresu, a proti těm, kdož po něm následují, jen jestliže předložil směnku osobě uvedené v podpůrné adrese, a bylo-li odepráno přijetí pro čest, dal odeprání zjistiťi protestem.

(3) V ostatních případech vstupu pro čest může majitel odmítnouti přijetí pro čest. Přípustí-li je však, pozbývá postihu před splatností proti tomu, pro jehož čest bylo přijetí prohlášeno a proti těm, kdož po něm následují.

Článek 57.

Přijetí pro čest se poznamená na směnce; musí býti podepsáno tím, kdo směnku pro

Ehren annimmt, zu unterschreiben. In der Annahmeerklärung ist anzugeben, für wen die Ehrenannahme stattfindet; mangels einer solchen Angabe gilt sie für den Aussteller.

Artikel 58.

(1) Wer zu Ehren annimmt, haftet dem Inhaber und den Nachmännern desjenigen, für den er eingetreten ist, in der gleichen Weise wie dieser selbst.

(2) Trotz der Ehrenannahme können der Wechselverpflichtete, zu dessen Ehren der Wechsel angenommen worden ist, und seine Vormänner vom Inhaber gegen Erstattung des im Artikel 48 angegebenen Betrags die Aushändigung des Wechsels und gegebenenfalls des erhobenen Protestes sowie einer quittierten Rechnung verlangen.

3. Ehrenzahlung.

Artikel 59.

(1) Die Ehrenzahlung ist in allen Fällen zulässig, in denen der Inhaber bei Verfall oder vor Verfall Rückgriff nehmen kann.

(2) Die Ehrenzahlung muß den vollen Betrag umfassen, den der Wechselverpflichtete, für den sie stattfindet, zahlen müßte.

(3) Sie muß spätestens am Tage nach Ablauf der Frist für die Erhebung des Protestes mangels Zahlung stattfinden.

Artikel 60.

(1) Ist der Wechsel von Personen zu Ehren angenommen, die ihren Wohnsitz am Zahlungsort haben, oder sind am Zahlungsort wohnende Personen angegeben, die im Notfall zahlen sollen, so muß der Inhaber spätestens am Tage nach Ablauf der Frist für die Erhebung des Protestes mangels Zahlung den Wechsel allen diesen Personen vorlegen und gegebenenfalls Protest wegen unterbliebener Ehrenzahlung erheben lassen.

(2) Wird der Protest nicht rechtzeitig erhoben, so werden derjenige, der die Notadresse angegeben hat oder zu dessen Ehren der Wechsel angenommen worden ist, und die Nachmänner frei.

Artikel 61.

Weist der Inhaber die Ehrenzahlung zurück, so verliert er den Rückgriff gegen diejenigen, die frei geworden wären.

čest přijme. V prohlášení o přijetí třeba udati, pro koho se směnka pro čest přijímá; není-li tu takového údaje, má se za to, že přijetí se stalo pro čest výstavcevu.

Článek 58.

(1) Příjemce pro čest ručí majiteli a těm, kdož následují po tom, za něhož vstoupil, stejně jako tento sám.

(2) Přes přijetí pro čest může osoba zavázaná ze směnky, pro jejíž čest směnka byla přijata, a její předchůdcové žádati na majiteli směnky při zaplacení částky uvedené v článku 48, aby jim zároveň vydal směnku, protest, jenž byl snad učiněn, jakož i kvitovaný účet.

3. Placení pro čest.

Článek 59.

(1) Zaplacení pro čest jest přípustné ve všech případech, v nichž může majitel vykonati postih při splatnosti anebo před splatností.

(2) Zaplacení pro čest musí obsahovati celou částku, kterou by musila zaplatiti osoba zavázaná ze směnky, pro niž se koná zaplacení pro čest.

(3) Zaplacení pro čest se musí státi nejpozději v den po uplynutí lhůty ku protestu pro neplacení.

Článek 60.

(1) Byla-li směnka přijata pro čest osobami, které mají své bydliště v platebním místě, anebo jsou-li udány osoby bydlící v platebním místě, které mají v nouzi platiti, musí majitel předložiti směnku všem těmto osobám nejpozději v den po uplynutí lhůty k protestu pro neplacení a po případě vykonati protest, protože se nestalo zaplacení pro čest.

(2) Nevykoná-li se protest včas, je prost závazku ten, kdož udal podpůrnou adresu anebo pro jehož čest směnka byla přijata, jakož i ti, kdož po nich následují.

Článek 61.

Odmítne-li majitel zaplacení pro čest, pozbývá postihu proti těm, kdož by byli zproštěni závazku.

Artikel 62.

(1) Über die Ehrenzahlung ist auf dem Wechsel eine Quittung auszustellen, die denjenigen bezeichnet, für den gezahlt wird. Fehlt die Bezeichnung, so gilt die Zahlung für den Aussteller.

(2) Der Wechsel und der etwa erhobene Protest sind dem Ehrenzahler auszuhändigen.

Artikel 63.

(1) Der Ehrenzahler erwirbt die Rechte aus dem Wechsel gegen den Wechselverpflichteten, für den er gezahlt hat, und gegen die Personen, die diesem aus dem Wechsel haften. Er kann jedoch den Wechsel nicht weiter indossieren.

(2) Die Nachmänner des Wechselverpflichteten, für den gezahlt worden ist, werden frei.

(3) Sind mehrere Ehrenzahlungen angeboten, so gebührt derjenigen der Vorzug, durch welche die meisten Wechselverpflichteten frei werden. Wer entgegen dieser Vorschrift in Kenntnis der Sachlage zu Ehren zahlt, verliert den Rückgriff gegen diejenigen, die sonst frei geworden wären.

NEUNTER ABSCHNITT.

Ausfertigung mehrerer Stücke eines Wechsels; Wechselabschriften.

1. Ausfertigungen.

Artikel 64.

(1) Der Wechsel kann in mehreren gleichen Ausfertigungen ausgestellt werden.

(2) Diese Ausfertigungen müssen im Texte der Urkunde mit fortlaufenden Nummern versehen sein; andernfalls gilt jede Ausfertigung als besonderer Wechsel.

(3) Jeder Inhaber eines Wechsels kann auf seine Kosten die Übergabe mehrerer Ausfertigungen verlangen, sofern nicht aus dem Wechsel zu ersehen ist, daß er in einer einzigen Ausfertigung ausgestellt worden ist. Zu diesem Zwecke hat sich der Inhaber an seinen unmittelbaren Vormann zu wenden, der wieder an seinen Vormann zurückgehen muß, und so weiter in der Reihenfolge bis zum Aussteller. Die Indossanten sind verpflichtet, ihre Indossamente auf den neuen Ausfertigungen zu wiederholen.

Artikel 65.

(1) Wird eine Ausfertigung bezahlt, so erlöschen die Rechte aus allen Ausfertigungen, auch wenn diese nicht den Vermerk tragen,

Článek 62.

(1) O zaplacení pro čest třeba vydati na směnce kvitanci s údajem toho, pro jehož čest bylo zaplaceno. Schází-li tento údaj, má se za to, že bylo zaplaceno pro čest výstavcovu.

(2) Plátcí pro čest třeba vydati směnku a protest, byl-li učiněn.

Článek 63.

(1) Plátce pro čest nabývá práv ze směnky proti osobě zavázané ze směnky, pro jejíž čest zaplatil, a proti osobám, které jsou jí ze směnky zavázány. Nemůže však směnku dále indosovati.

(2) Kdož následují po osobě ze směnky zavázané, pro jejíž čest bylo zaplaceno, jsou zproštěni závazku.

(3) Nabízí-li se několik zaplacení pro čest, má přednost to, jímž se zproští závazku nejvíce osob zavázaných ze směnky. Kdo znaje stav věci platí pro čest proti tomuto předpisu, pozbývá postihu proti těm, kdož by jinak byli zproštěni závazku.

ODDÍL DEVÁTÝ.

Směnka v několika vyhotoveních; opisy směnky.

1. Vyhotovení.

Článek 64.

(1) Směnku lze vystaviti v několika stejných vyhotoveních.

(2) Tato vyhotovení musí býti v textu listiny označena běžnými číslicemi, jinak se hledí na každé vyhotovení jako na zvláštní směnku.

(3) Každý majitel směnky může žádati na svůj náklad vydání několika vyhotovení, pokud nejde najevo ze směnky, že byla vystavena v jediném vyhotovení. Za tím účelem musí se majitel obrátiti na svého bezprostředního předchůdce, který zase musí se obrátiti na svého předchůdce, a tak dále v řadě až k výstavci. Indosanti jsou povinni opakovati své indosamenty na nových vyhotoveních.

Článek 65.

(1) Bylo-li zaplaceno jedno vyhotovení, zanikají práva ze všech vyhotovení, i když v nich není poznamenáno, že zaplacením na

daß durch die Zahlung auf eine Ausfertigung die anderen ihre Gültigkeit verlieren. Jedoch bleibt der Bezogene aus jeder angenommenen Ausfertigung, die ihm nicht zurückgegeben worden ist, verpflichtet.

(2) Hat ein Indossant die Ausfertigungen an verschiedene Personen übertragen, so haften er und seine Nachmänner aus allen Ausfertigungen, die ihre Unterschrift tragen und nicht herausgegeben worden sind.

Artikel 66.

(1) Wer eine Ausfertigung zur Annahme versendet, hat auf den anderen Ausfertigungen den Namen dessen anzugeben, bei dem sich die versendete Ausfertigung befindet. Dieser ist verpflichtet, sie dem rechtmäßigen Inhaber einer anderen Ausfertigung auszuhandigen.

(2) Wird die Aushändigung verweigert, so kann der Inhaber nur Rückgriff nehmen, nachdem er durch einen Protest hat feststellen lassen:

1. daß ihm die zur Annahme versendete Ausfertigung auf sein Verlangen nicht ausgehändigt worden ist;

2. daß die Annahme oder die Zahlung auch nicht auf eine andere Ausfertigung zu erlangen war.

2. Abschriften.

Artikel 67.

(1) Jeder Inhaber eines Wechsels ist beauftragt, Abschriften davon herzustellen.

(2) Die Abschrift muß die Urschrift mit den Indossamenten und allen anderen darauf befindlichen Vermerken genau wiedergeben. Es muß angegeben sein, wie weit die Abschrift reicht.

(3) Die Abschrift kann auf dieselbe Weise und mit denselben Wirkungen indossiert und mit einer Bürgschaftserklärung versehen werden wie die Urschrift.

Artikel 68.

(1) In der Abschrift ist der Verwahrer der Urschrift zu bezeichnen. Dieser ist verpflichtet, die Urschrift dem rechtmäßigen Inhaber der Abschrift auszuhändigen.

(2) Wird die Aushändigung verweigert, so kann der Inhaber gegen die Indossanten der Abschrift und gegen diejenigen, die eine

jedno vyhotovení pozbývají platnosti ostatní vyhotovení. Avšak směnečník zůstává zavázán z každého přijatého vyhotovení, jež mu nebylo vráceno.

(2) Převedl-li indosant vyhotovení na různé osoby, ručí on a ti, kdož po něm následují, ze všech vyhotovení, na nichž jsou jejich podpisy a která nebyla vrácena.

Článek 66.

(1) Kdo zašle jedno vyhotovení ku přijetí, musí v ostatních vyhotoveních udati jméno toho, u něhož je vyhotovení zaslané ku přijetí. Tento jest povinen je vydati oprávněnému majiteli jiného vyhotovení.

(2) Odepře-li se vydání, může majitel vykonati postih jen, když dal zjistiti protestem:

1. že mu na jeho žádost nebylo vydáno vyhotovení zaslané ku přijetí;

2. že nebylo lze dosíci přijetí nebo zaplacení ani na jiné vyhotovení.

2. Opisy.

Článek 67.

(1) Každý majitel směnky jest oprávněn pořizovati si její opisy.

(2) V opise musí býti přesně opakováno znění prvopisu s indosamenty a všemi jinými doložkami uvedenými v prvopise. Musí se udati, kam až opis sahá.

(3) Opis lze opatřiti indosamenty a rukojemským prohlášením stejně a s týmiž účinky jako prvopis.

Článek 68.

(1) V opise třeba udati schovatele prvopisu. Tento je povinen vydati prvopis oprávněnému majiteli opisu.

(2) Odepře-li se vydání, může majitel vykonati postih proti indosantům opisu a proti těm, kdož napsali rukojemské prohlášení na

Bürgschaftserklärung auf die Abschrift gesetzt haben, nur Rückgriff nehmen, nachdem er durch einen Protest hat feststellen lassen, daß ihm die Urschrift auf sein Verlangen nicht ausgehändigt worden ist.

(3) Enthält die Urschrift nach dem letzten, vor Anfertigung der Abschrift daraufgesetzten Indossament den Vermerk „von hier ab gelten Indossamente nur noch auf der Abschrift“ oder einen gleichbedeutenden Vermerk, so ist ein später auf die Urschrift gesetztes Indossament nichtig.

ZEHNTER ABSCHNITT.

Änderungen.

Artikel 69.

Wird der Text eines Wechsels geändert, so haften diejenigen, die nach der Änderung ihre Unterschrift auf den Wechsel gesetzt haben, entsprechend dem geänderten Texte; wer früher unterschrieben hat, haftet nach dem ursprünglichen Texte.

ELFTER ABSCHNITT.

Verjährung.

Artikel 70.

(1) Die wechselfähigen Ansprüche gegen den Annehmer verjähren in drei Jahren vom Verfalltage.

(2) Die Ansprüche des Inhabers gegen die Indossanten und gegen den Aussteller verjähren in einem Jahre vom Tage des rechtzeitig erhobenen Protestes oder im Falle des Vermerkes „ohne Kosten“ vom Verfalltage.

(3) Die Ansprüche eines Indossanten gegen andere Indossanten und gegen den Aussteller verjähren in sechs Monaten von dem Tage, an dem der Wechsel vom Indossanten eingelöst oder ihm gegenüber gerichtlich geltend gemacht worden ist.

Artikel 71.

Die Unterbrechung der Verjährung wirkt nur gegen den Wechselverpflichteten, in Ansehung dessen die Tatsache eingetreten ist, welche die Unterbrechung bewirkt.

ZWÖLFTER ABSCHNITT.

Allgemeine Vorschriften.

Artikel 72.

(1) Verfällt der Wechsel an einem gesetzlichen Feiertage, so kann die Zahlung erst

opis, jen když dal zjistiti protestem, že mu na jeho žádost nebyl vydán prvopis.

(3) Obsahuje-li prvopis po posledním indossamentu napsaném naň před zhotovením opisu doložku — „odtud platí indossamenty jen ještě na opise“ anebo doložku stejného významu, je neplatný indossament později na prvopis napsaný.

ODDÍL DESÁTÝ.

Změny.

Článek 69.

Byl-li změněn text směnky, ručí ti, kdož se podepsali na směnku po této změně, podle změněného textu; kdo se podepsal dříve, ručí podle původního textu.

ODDÍL JEDENÁCTÝ.

Promlčení.

Článek 70.

(1) Směnečné nároky proti příjemci se promlčují ve třech letech ode dne splatnosti.

(2) Nároky majitele proti indosantům a proti výstavci se promlčují v jednom roce ode dne protestu včas učiněného anebo v případě doložky „bez útrat“ ode dne splatnosti.

(3) Nároky indosanta proti jiným indosantům a proti výstavci se promlčují v šesti měsících ode dne, kdy indosant směnku zaplatil anebo kdy směnka byla proti němu soudně uplatněna.

Článek 71.

Přetržení promlčení působí jen proti té osobě zavázané ze směnky, stran níž nastala skutečnost, jež působí přetržení.

ODDÍL DVANÁCTÝ.

Všeobecná ustanovení.

Článek 72.

(1) Dospěje-li směnka v zákonný svátek, lze žádati zaplacení teprve v nejbližší všední

am nächsten Werktag verlangt werden. Auch alle anderen auf den Wechsel bezüglichen Handlungen, insbesondere die Vorlegung zur Annahme und die Protesterhebung, können nur an einem Werktag stattfinden.

(2) Fällt der letzte Tag einer Frist, innerhalb deren eine dieser Handlungen vorgenommen werden muß, auf einen gesetzlichen Feiertag, so wird die Frist bis zum nächsten Werktag verlängert. Feiertage, die in den Lauf einer Frist fallen, werden bei der Berechnung der Frist mitgezählt.

Artikel 73.

Bei der Berechnung der gesetzlichen oder im Wechsel bestimmten Fristen wird der Tag, von dem sie zu laufen beginnen, nicht mitgezählt.

Artikel 74.

Weder gesetzliche noch richterliche Repekttage werden anerkannt.

ZWEITER TEIL.

Eigener Wechsel.

Artikel 75.

Der eigene Wechsel enthält:

1. die Bezeichnung als Wechsel im Texte der Urkunde, und zwar in der Sprache, in der sie ausgestellt ist;
2. das unbedingte Versprechen, eine bestimmte Geldsumme zu zahlen;
3. die Angabe der Verfallzeit;
4. die Angabe des Zahlungsortes;
5. den Namen dessen, an den oder an dessen Order gezahlt werden soll;
6. die Angabe des Tages und des Ortes der Ausstellung;
7. die Unterschrift des Ausstellers.

Artikel 76.

(1) Eine Urkunde, der einer der im vorstehenden Artikel bezeichneten Bestandteile fehlt, gilt nicht als eigener Wechsel, vorbehaltlich der in den folgenden Absätzen bezeichneten Fälle.

(2) Ein eigener Wechsel ohne Angabe der Verfallzeit gilt als Sichtwechsel.

(3) Mangels einer besonderen Angabe gilt der Ausstellungsort als Zahlungsort und zugleich als Wohnort des Ausstellers.

den. Také všechny ostatní úkony na směnku se vztahující, obzvláště předložení ku přijetí a vykonání protestu mohou se státi jen ve všední den.

(2) Případne-li poslední den lhůty, v níž se musí státi některý z těchto úkonů, na zákonný svátek, prodlužuje se lhůta až do příštího všedního dne. Svátky, které spadají do lhůty, se včítají při výpočtu lhůty.

Článek 73.

Při počítání zákonných lhůt anebo lhůt ve směnce ustanovených se nevčítá den, od něhož započnou běžeti.

Článek 74.

Ani zákonné ani soudcovské dni z ohledu poskytnuté se neuznávají.

ČÁST DRUHÁ.

O směnce vlastní.

Článek 75.

Vlastní směnka obsahuje:

1. označení jako směnka v textu listiny, a to v jazyku, v němž je listina vystavena;
2. bezvýminečný slib zaplatiti určitou peňěžní sumu;
3. údaj času, kdy má býti placeno;
4. údaj místa, kde má býti placeno;
5. jméno toho, komu nebo na jehož řad má býti placeno;
6. údaj dne a místa vystavení směnky;
7. podpis výstavcův.

Článek 76.

(1) S výhradou případů uvedených v následujících odstavcích se nehledí na listinu, které se nedostává některá ze součástí uvedených v předcházejícím článku, jako na vlastní směnku.

(2) Na vlastní směnku, v níž schází údaj času, kdy má býti placeno, se hledí jako na směnku splatnou na viděnou.

(3) Není-li tu zvláštního údaje, se hledí na místo, kde byla směnka vystavena, jako na místo platební a zároveň jako na výstavcovo bydliště.

(4) Ein eigener Wechsel ohne Angabe des Ausstellungsortes gilt als ausgestellt an dem Orte, der bei dem Namen des Ausstellers angegeben ist.

Artikel 77.

(1) Für den eigenen Wechsel gelten, soweit sie nicht mit seinem Wesen in Widerspruch stehen, die für den gezogenen Wechsel gegebenen Vorschriften über

- das Indossament (Artikel 11 bis 20),
- den Verfall (Artikel 33 bis 37),
- die Zahlung (Artikel 38 bis 42),
- den Rückgriff mangels Zahlung (Artikel 43 bis 50, 52 bis 54),
- die Ehrenzahlung (Artikel 55, 59 bis 63),
- die Abschriften (Artikel 67 und 68),
- die Änderungen (Artikel 69),
- die Verjährung (Artikel 70 und 71),
- die Feiertage, die Fristenberechnung und das Verbot der Respekttage (Artikel 72 bis 74).

(2) Ferner gelten für den eigenen Wechsel die Vorschriften über gezogene Wechsel, die bei einem Dritten oder an einem von dem Wohnort des Bezogenen verschiedenen Ort zahlbar sind (Artikel 4 und 27), über den Zinsvermerk (Artikel 5), über die Abweichungen bei der Angabe der Wechselsumme (Artikel 6), über die Folgen einer ungültigen Unterschrift (Artikel 7) oder die Unterschrift einer Person, die ohne Vertretungsbefugnis handelt oder ihre Vertretungsbefugnis überschreitet (Artikel 8), und über den Blankowechsel (Artikel 10).

(3) Ebenso finden auf den eigenen Wechsel die Vorschriften über die Wechselbürgschaft Anwendung (Artikel 30 bis 32); im Falle des Artikels 31, Abs. 4, gilt die Wechselbürgschaft, wenn die Erklärung nicht angibt, für wen sie geleistet wird, für den Aussteller des eigenen Wechsels.

Artikel 78.

(1) Der Aussteller eines eigenen Wechsels haftet in der gleichen Weise wie der Annehmer eines gezogenen Wechsels.

(2) Eigene Wechsel, die auf eine bestimmte Zeit nach Sicht lauten, müssen dem Aussteller innerhalb der im Artikel 23 bezeichneten Fristen zur Sicht vorgelegt werden. Die Sicht ist von dem Aussteller auf dem Wechsel unter Angabe des Tages und Beifügung der Unterschrift zu bestätigen. Die Nachsichtfrist läuft

(4) Na vlastní směnku, v níž schází údaj místa vystavení, se hledí jako na vystavenou v místě, které jest udáno u jména výstavce.

Článek 77.

(1) Na vlastní směnku třeba, pokud to neodporuje její povaze, užítí ustanovení daných pro cizí směnku o

- indosamentu (články 11 až 20),
- splatnosti (články 33 až 37),
- placení (články 38 až 42),
- postihu pro neplacení (články 43 až 50, 52 až 54),
- placení pro čest (články 55, 59 až 63),
- opisech (články 67 a 68),
- změnách (článek 69),
- promlčení (články 70 a 71),
- svátcích, počítání lhůt a zákazu dnů z ohledu poskytnutých (články 72 a 74).

(2) Dále třeba na vlastní směnku užítí ustanovení o cizích směnkách splatných u osoby třetí nebo v místě rozdílném od bydliště směnečnickova (články 4 a 27), o úrokové doložce (článek 5), o odchylkách v údaji směnečného peníze (článek 6), o následcích neplatného podpisu (článek 7) nebo o podpisu osobou jednající bez zastupovacího oprávnění anebo překračující takové oprávnění (článek 8) a o nevyplněné směnce (článek 10).

(3) Rovněž třeba užítí na vlastní směnku ustanovení o směnečném rukojemství (články 30 až 32); v případě článku 31, odst. 4 platí směnečné rukojemství, není-li v rukojemském prohlášení udáno, pro koho se podstupuje, za podstoupené pro výstavce vlastní směnky.

Článek 78.

(1) Výstavce vlastní směnky ručí stejně jako příjemce cizí směnky.

(2) Vlastní směnky, jež znějí na určitý čas po vidění, musí býti předloženy výstavci k vidění ve lhůtách uvedených v článku 23. Viděnou musí výstavce na směnce potvrditi s údajem dne a připojením podpisu. Lhůta po vidění se počíná ode dne záznamu o vidění. Odepře-li výstavce potvrditi viděnou s udáním

vom Tage des Sichtvermerkes. Weigert sich der Aussteller, die Sicht unter Angabe des Tages zu bestätigen, so ist dies durch einen Protest festzustellen (Artikel 25); die Nachsichtfrist läuft dann vom Tage des Protestes.

DRITTER TEIL.

Ergänzende Vorschriften.

ERSTER ABSCHNITT.

Protest.

Artikel 79.

(1) Jeder Protest muß durch einen Notar, einen Gerichtsbeamten oder einen Postbeamten aufgenommen werden.

(2) Den Postbeamten stehen solche Personen gleich, denen von der Postverwaltung die Aufnahme von Protesten übertragen ist.

Artikel 80.

(1) In dem Protest ist aufzunehmen:

1. der Name dessen, für den protestiert wird, sowie der Name dessen, gegen den protestiert wird;

2. die Angabe, daß derjenige, gegen den protestiert wird, ohne Erfolg zur Vornahme der wechselrechtlichen Leistung aufgefordert worden oder nicht anzutreffen gewesen ist oder daß seine Geschäftsräume oder seine Wohnung sich nicht haben ermitteln lassen;

3. die Angabe des Ortes und des Tages, an dem die Aufforderung geschehen oder ohne Erfolg versucht worden ist.

(2) Verlangt der Bezogene, dem ein Wechsel zur Annahme vorgelegt wird, die nochmalige Vorlegung am nächsten Tage, so ist dies im Proteste zu vermerken.

(3) Der Protest ist von dem Notar oder Beamten, welcher den Protest aufgenommen hat, zu unterschreiben und mit dem Amtssiegel oder dem Amtsstempel zu versehen.

Artikel 81.

(1) Der Protest ist auf den Wechsel oder auf ein mit dem Wechsel zu verbindendes Blatt zu setzen.

(2) Er soll unmittelbar hinter den letzten auf der Rückseite des Wechsels befindlichen Vermerk, in Ermangelung eines solchen unmittelbar an einen Rand der Rückseite gesetzt werden.

dne, jest to zjistiti protestem (článek 25); dodatečná lhůta k vidění se pak počíná ode dne protestu.

ČÁST TŘETÍ.

Doplňky.

ODDÍL PRVÝ.

Protest.

Článek 79.

(1) Každý protest musí být učiněn veřejným notářem anebo soudním úředníkem anebo poštovním úředníkem.

(2) Poštovním úředníkům se rovnají osoby, jež pověří poštovní správa sepsáním protestů.

Článek 80.

(1) Do protestu buďtež pojaty:

1. jméno těch, pro koho a proti komu se činí protest;

2. údaj, že ten, proti němuž se činí protest, byl bezvysledně vyzván k směnečnému plnění anebo že nebylo lze ho zastihnouti anebo že nebylo lze vypátrati jeho obchodní místnosti anebo jeho byt;

3. údaj místa a dne, kde a kdy se stalo vybidnutí anebo se stal bezvysledný pokus o ně.

(2) Žádá-li směnečník, kterému byla směnka předložena ku přijetí, aby mu byla ještě znovu předložena v následující den, buď to v protestu poznamenáno.

(3) Protest musí být podepsán notářem anebo úředníkem učinivším protest a opatřen úřední pečeti anebo úředním razítkem.

Článek 81.

(1) Protest je napsati na směnku anebo na list, který musí být spojen se směnkou.

(2) Protest nutno napsati bezprostředně za poslední záznam na rubu směnky, a není-li tu takového, bezprostředně na některý okraj rubu.

(3) Wird der Protest auf ein Blatt gesetzt, das mit dem Wechsel verbunden wird, so soll die Verbindungsstelle mit dem Amtssiegel oder dem Amtsstempel versehen werden. Ist dies geschehen, so braucht der Unterschrift des Protestbeamten ein Siegel oder Stempel nicht beigefügt zu werden.

(4) Wird der Protest unter Vorlegung mehrerer Ausfertigungen desselben Wechsels oder unter Vorlegung der Urschrift und einer Abschrift erhoben, so genügt die Beurkundung auf einer der Ausfertigungen oder auf der Urschrift. Auf den anderen Ausfertigungen oder auf der Abschrift ist zu vermerken, auf welche Ausfertigung der Protest gesetzt worden ist oder daß er sich auf der Urschrift befindet. Auf den Vermerk finden die Vorschriften des Absatzes 2 und des Absatzes 3, erster Satz, entsprechende Anwendung. Der Notar oder Beamte, welcher den Protest aufgenommen hat, hat den Vermerk zu unterschreiben.

Artikel 82.

(1) Der Protest, den der Inhaber einer Abschrift nach Artikel 68, Abs. 2, gegen den Verwahrer der Urschrift erheben läßt, ist auf die Abschrift oder auf ein damit zu verbindendes Blatt zu setzen.

(2) Wird Protest erhoben, weil die Annahme auf einen Teil der Wechselsumme beschränkt worden ist, so ist eine Abschrift des Wechsels anzufertigen und der Protest auf diese Abschrift oder auf ein damit zu verbindendes Blatt zu setzen. Die Abschrift hat auch die auf dem Wechsel befindlichen Indossamente und anderen Vermerke zu enthalten.

(3) Die Vorschriften des Artikels 81, Abs. 2 und 3, finden entsprechende Anwendung.

Artikel 83.

Muß eine wechselrechtliche Leistung von mehreren Personen oder von derselben Person mehrfach verlangt werden, so ist über die mehrfache Aufforderung nur eine Protesturkunde erforderlich.

Artikel 84.

(1) Der Wechsel kann an den Notar und in dem durch Regierungsverordnung zu bestimmenden Umfange auch an den Gerichts- oder Postbeamten bezahlt werden.

(2) Diese Befugnis des Notars, bzw. Gerichts- oder Postbeamten kann von den Parteien nicht ausgeschlossen werden.

(3) Napíše-li se protest na list, který má býti spojen se směnkou, nutno místo, kde je tento list připojen ke směnce, opatřiti úřední pečetí nebo úředním razítkem. Stalo-li se tak, není zapotřebí připojiti pečeť nebo razítko k podpisu toho, kdo činí protest.

(4) Činí-li se protest s předložením několika vyhotovení téže směnky anebo s předložením prvopisu a opisu směnky, stačí jej napsati na jedno z těchto vyhotovení anebo na prvopis. V ostatních vyhotoveních anebo v opise je zaznamenati, na které vyhotovení byl protest napsán anebo že byl napsán na prvopis. Na tuto poznámku třeba užiti přiměřeně ustanovení odstavce 2 a odstavce 3, věty první. Notář nebo úředník činící protest musí tento záznam podepsati.

Článek 82.

(1) Protest, který dá učiniti podle článku 68, odst. 2 majitel opisu směnky proti schovatelvi prvopisu, musí býti napsán na opis anebo na list, jež nutno k němu připojiti.

(2) Byla-li směnka přijata jen zčásti a činí-li se proto protest, třeba poříditi opis směnky a napsati protest na tento opis anebo na list, který musí býti s ním spojen. Opis musí obsahovati také indosamenty a jiné záznamy, které jsou na směnce.

(3) Ustanovení článku 81, odst. 2 a 3 jest užiti přiměřeně.

Článek 83.

Musí-li směnečněprávní plnění býti požadováno na více osobách anebo několikrát na téže osobě, jest k tomu zapotřebí jen jediný protestní listiny.

Článek 84.

(1) Směnka může býti zaplácena notáři a v mezích, jež ustanovuje vládní nařízení, také soudnímu nebo poštovnímu úředníkovi.

(2) Strany nemohou vyloučiti toto oprávnění notáře, pokud se týče soudního nebo poštovního úředníka.

Artikel 85.

(1) Schreibfehler, Auslassungen und sonstige Mängel der Protesturkunde können bis zur Aushändigung der Urkunde an denjenigen, für den der Protest erhoben worden ist, von dem Protestbeamten berichtigt werden. Die Berichtigung ist als solche unter Beifügung der Unterschrift kenntlich zu machen.

(2) Von dem Protest ist eine beglaubigte Abschrift zurückzubehalten. Über den Inhalt des Wechsels oder der Wechselabschrift ist ein Vermerk aufzunehmen. Der Vermerk hat zu enthalten:

1. den Betrag des Wechsels;
2. die Verfallzeit;
3. den Ort und den Tag der Ausstellung;
4. den Namen des Ausstellers, den Namen dessen, an den oder an dessen Order gezahlt werden soll, und den Namen des Bezogenen;
5. falls eine vom Bezogenen oder bei eigenen Wechseln vom Aussteller verschiedene Person angegeben ist, bei der die Zahlung geleistet werden soll, den Namen dieser Person sowie die Namen der etwaigen Notadressen und derjenigen, die den Wechsel zu Ehren angenommen haben.

(3) Die Abschriften und Vermerke sind von den Notaren oder Gerichts- oder Postbeamten, welche den Protest aufgenommen haben, geordnet aufzubewahren.

Artikel 86.

Proteste sollen in der Zeit von neun Uhr vormittags bis sechs Uhr abends erhoben werden, außerhalb dieser Zeit nur dann, wenn derjenige, gegen den protestiert wird, ausdrücklich einwilligt.

Artikel 87.

(1) Die Vorlegung zur Annahme oder Zahlung, die Protesterhebung, die Abforderung einer Ausfertigung sowie alle sonstigen bei einer bestimmten Person vorzunehmenden Handlungen müssen in deren Geschäftsräumen oder, wenn sich solche nicht ermitteln lassen, in deren Wohnung vorgenommen werden. An einer anderen Stelle, insbesondere an der Börse, kann dies nur mit beiderseitigem Einverständnis geschehen.

(2) Ist in dem Protest vermerkt, daß sich die Geschäftsräume oder die Wohnung nicht haben ermitteln lassen, so ist der Protest nicht deshalb unwirksam, weil die Ermittlung möglich war.

Článek 85.

(1) Kdo činí protest, může až do vydání protestní listiny tomu, pro něhož se protest činí, opravit chyby ve psaní, výpustky a jiné vady protestní listiny. Opravu nutno vyznačiti jako takovou a podepsati.

(2) O protestu třeba podržeti ověřený opis. O obsahu směny nebo opisu směny třeba učiniti záznam. Záznam obsahujž:

1. směnečný peníz;
2. čas splatnosti;
3. místo a den vystavení směny;
4. jméno výstavce, směnečníka jakož i toho, komu nebo na jehož řád má býti placeno;
5. byla-li udána osoba rozličná od směnečníka anebo výstavce vlastní směny, u níž má býti placeno, její jméno, jakož i jména nouzových adres, jsou-li tu, a čestných příjemců.

(3) Notáři a soudní nebo poštovní úředníci, sepsavši protest, jsou povinni opisy a záznamy uvedené v odstavci 2 uschovávatí seřaděně.

Článek 86.

Protesty jest učiniti v době od 9 do 18 hodin a mimo tuto dobu jen, souhlasí-li s tím výslovně ten, proti němuž se protest činí.

Článek 87.

(1) Předložení směny ku přijetí nebo ku placení, sepsání protestu, vyžádání si vyhotovení směny jakož i všechny ostatní úkony, které nutno provéstí u určité osoby, dlužno vykonati v jejich obchodních místnostech, a nedají-li se vypátrati, v jejím bytě. Jinde, obzvláště na burse, mohou býti učiněny jen, souhlasí-li výslovně obě strany.

(2) Je-li poznamenáno v protestu, že se obchodní místnosti anebo byt nedaly vypátrati, není protest proto neúčinný, že toto vypátrání bylo možné.

(3) Die Verantwortlichkeit des Notars, Gerichts- oder Postbeamten, welcher den Protest aufgenommen hat und der es unterläßt, geeignete Ermittlungen anzustellen, wird durch die Vorschrift des zweiten Absatzes nicht berührt. Ist eine Nachfrage bei der Polizeibehörde des Ortes ohne Erfolg geblieben, so ist der Notar, Gerichts- oder Postbeamte zu weiteren Nachforschungen nicht verpflichtet.

Artikel 88.

(1) Eine in den Geschäftsräumen oder in der Wohnung eines Beteiligten vorgenommene Handlung ist auch dann wirksam, wenn an Stelle des Ortes, in welchem die Geschäftsräume oder die Wohnung liegen, ein benachbarter Ort in dem Wechsel angegeben ist. Mit beiderseitigem Einverständnis können auch in anderen Fällen die bei einem Beteiligten vorzunehmenden Handlungen an einem Orte erfolgen, der dem im Wechsel angegebenen Orte benachbart ist.

(2) Welche Orte im Sinne dieser Vorschriften als benachbarte anzusehen sind, wird durch Regierungsverordnung bestimmt werden.

ZWEITER ABSCHNITT.

Bereicherung.

Artikel 89.

(1) Ist die wechselfähige Verbindlichkeit des Ausstellers oder des Annehmers durch Verjährung oder dadurch erloschen, daß eine zur Erhaltung des Wechselrechts notwendige Handlung versäumt worden ist, so bleiben sie dem Inhaber des Wechsels so weit verpflichtet, als sie sich mit dessen Schaden bereichern würden. Der Anspruch auf Herausgabe der Bereicherung verjährt in drei Jahren nach dem Erlöschen der wechselfähigen Verbindlichkeit.

(2) Gegen die Indossanten, deren wechselfähige Verbindlichkeit erloschen ist, findet ein solcher Anspruch nicht statt.

DRITTER ABSCHNITT.

Abhanden gekommene Wechsel und Protesturkunden.

Artikel 90.

(1) Ein abhanden gekommener oder vernichteter Wechsel kann im Wege des Aufgebotsverfahrens für kraftlos erklärt werden.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nedotýká odpovědnosti notáře nebo soudního nebo poštovního úředníka, činícího protest, který opomínil konati vhodná šetření. Zůstal-li bezvýsledný dotaz u místního policejního úřadu, není notář nebo soudní nebo poštovní úředník povinen konati další šetření.

Článek 88.

(1) Úkon, který se stal v obchodních místnostech anebo v bytě účastníka, je účinný také tehdy, jestliže je udáno ve směnce místo sousední, ačkoli mělo býti udáno místo, kde jsou obchodní místnosti nebo byt. S obapólným souhlasem mohou také v jiných případech úkony, které se mají státi u jednoho účastníka, býti provedeny v místě, které sousedí s místem udaným ve směnce.

(2) Vládním nařízením bude stanoveno, která místa se pokládají podle těchto ustanovení za místa sousední.

ODDÍL DRUHÝ.

Obohacení.

Článek 89.

(1) Zanikl-li směnečný závazek výstavce nebo příjemce promlčením anebo tím, že byl zmeškán úkon potřebný k zachování směnečného práva, zůstávají zavázání majiteli směnky, pokud by se na jeho úkor obohatili. Nárok na vydání obohacení se promlčuje ve třech letech ode dne zániku směnečného závazku.

(2) Proti indosantům, jejichž směnečný závazek zanikl, není takového nároku.

ODDÍL TŘETÍ.

Ztracené směnky a protestní listiny.

Článek 90.

(1) Směnku, jež se ztratila anebo byla zničena, lze vyzývacím řízením prohlásiti za umořenou.

(2) Eine abhanden gekommene oder vernichtete Protesturkunde kann durch ein Zeugnis über die Protesterhebung ersetzt werden, das von dem die beglaubigte Abschrift der Urkunde verwahrenden Notar oder Gerichts- oder Postbeamten zu erteilen ist. In dem Zeugnis muß der Inhalt des Protestes und des gemäß Artikel 85, Abs. 2, aufgenommenen Vermerkes angegeben sein.

VIERTER TEIL.

Geltungsbereich der Gesetze.

Artikel 91.

(1) Die Fähigkeit einer Person, eine Wechselverbindlichkeit einzugehen, bestimmt sich nach dem Rechte des Landes, dem sie angehört. Erklärt dieses Recht das Recht eines anderen Landes für maßgebend, so ist das letztere Recht anzuwenden.

(2) Wer nach dem im vorstehenden Absatz bezeichneten Rechte nicht wechselfähig ist, wird gleichwohl gültig verpflichtet, wenn die Unterschrift in dem Gebiet eines Landes abgegeben worden ist, nach dessen Recht er wechselfähig wäre. Diese Vorschrift findet keine Anwendung, wenn die Verbindlichkeit von einem Inländer im Ausland übernommen worden ist.

Artikel 92.

(1) Die Form einer Wechselklärung bestimmt sich nach dem Rechte des Landes, in dessen Gebiete die Erklärung unterschrieben worden ist.

(2) Wenn jedoch eine Wechselklärung, die nach den Vorschriften des vorstehenden Absatzes ungültig ist, dem Rechte des Landes entspricht, in dessen Gebiet eine spätere Wechselklärung unterschrieben worden ist, so wird durch Mängel in der Form der ersten Wechselklärung die Gültigkeit der späteren Wechselklärung nicht berührt.

(3) Eine Wechselklärung, die ein Inländer im Ausland abgegeben hat, ist im Inland gegenüber anderen Inländern gültig, wenn die Erklärung den Formerfordernissen des inländischen Rechtes genügt.

Artikel 93.

(1) Die Wirkungen der Verpflichtungserklärungen des Annehmers eines gezogenen Wechsels und des Ausstellers eines eigenen Wechsels bestimmen sich nach dem Rechte des Zahlungsortes.

(2) Protestní listinu, která se ztratila anebo byla zničena, lze nahraditi vysvědčením o vykonaném protestu; vysvědčení vydá notář anebo soudní nebo poštovní úředník, u něhož jest ověřený opis listiny uschován. Ve vysvědčení nutno udat obsah protestu a záznamu učiněného podle článku 85, odst. 2.

ČÁST ČTVRTÁ.

Územní účinnost zákonů.

Článek 91.

(1) Způsobilst osoby směnečně se zavazovati spravuje se právem země, k níž přísluší. Prohlašuje-li toto právo za rozhodující právo jiné země, buď užito tohoto posléze uvedeného práva.

(2) Kdo není způsobilý směnečně se zavazovati podle práva uvedeného v předcházejícím odstavci, jest přece platně zavázán, podepsal-li se v zemi, podle jejíhož práva by byl způsobilým směnečně se zavazovati. Tohoto ustanovení není užiti, zavázal-li se tuzemec v cizině.

Článek 92.

(1) Forma směnečného prohlášení se spravuje právem země, v níž bylo prohlášení podepsáno.

(2) Jestliže však směnečné prohlášení, které je neplatné podle ustanovení předcházejícího odstavce, se shoduje s právem země, v níž bylo podepsáno pozdější směnečné prohlášení, nedotýká se vadnost formy prvního směnečného prohlášení platnosti pozdějšího směnečného prohlášení.

(3) Směnečné prohlášení tuzemcovo v cizině platí v tuzemsku proti jiným tuzemcům, vyhovuje-li prohlášení požadavkům tuzemského práva stran formy.

Článek 93.

(1) Účinky zavazujících prohlášení příjemce cizí směnky a výstavce vlastní směnky se spravují právem platebního místa.